

Versie 1.0 Internetconsultatie

NOTA VAN TOELICHTING

Inhoudsopgave

Inhoud

I. Algemeen	1
1. Algemene toelichting	1
2. Toelichting op enkele wijzigingen	1
2.1 Voorwaarden giften in natura in de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001 en de Uitvoeringsbeschikking vennootschapsbelasting 1971	2
2.2 Vastlegging regels met betrekking tot het gebruik van inkomstenverhoudingen.....	2
2.3 Codificatie bestaande uitvoeringspraktijk in de Algemene Douaneregeling	4
2.4 Vervallen van de CBT-verrekening	4
2.5 Vermogenstoetsuitzonderingen toeslagen	5
2.6 Belastingrente en BTW-compensatiefonds	10
2.7 Enkele technische aanpassingen van de Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992.....	12
2.8 Codificatie bestaande uitvoeringspraktijk Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994	13
2.9 Verduidelijking inspecteur en ontvanger minimum CO ₂ -prijs elektriciteitsopwekking en de CO ₂ -heffing industrie.....	13
2.10 Codificatie bestaande uitvoeringspraktijk geheel/gedeeltelijk vrijgesteld van invoerrechten en belastingen.....	13
2.11 Afschaffen betalingskorting en actualiseren bedragen in de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990	13
2.12 Uitvoeringsregeling Douane- en Accijnswet BES.....	14
3. Budgettaire aspecten	15
4. Grenseffecten	15
5. EU-aspecten	15
6. Doenvermogen	15
7. Gevolgen voor Burgers en het bedrijfsleven	15
8. Uitvoeringsgevolgen Belastingdienst, Douane en Toeslagen.....	15
9. Advies en consultatie	16
II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING.....	18

I. Algemeen

1. Algemene toelichting

In de Eindejaarsregeling is een aantal wijzigingen opgenomen van enkele regelingen op het terrein van de **directe belastingen, de indirecte belastingen, de douane, het formele belastingrecht,**

invorderingsrecht en BES-wetgeving. De wijzigingen vloeien onder andere voort uit **PM**. Deze regeling wijzigt het volgende:

- de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001 (URIB 2001);
- de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011 (URLB 2011);
- de Regeling loonbelasting- en premietabellen 1990 (RLPT 1990);
- de Regeling gegevensuitvraag loonaangifte;
- de Uitvoeringsbeschikking vennootschapsbelasting 1971 (Uitvoeringsbeschikking Vpb 1971);
- de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden;
- Uitvoeringsbeschikking dividendbelasting 1965 (Uitvoeringsbeschikking DB 1965);
- Uitvoeringsregeling bronbelasting 2021 (URBB 2021);
- de Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 (UR BPM 1992);
- de Algemene douaneregeling (Adr);
- de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (UR Awir)
- de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 (UR AWR 1994);
- de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003 (URBD 2003);
- de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 (URIW 1990);
- de Uitvoeringsregeling inleners-, keten-, en opdrachtgeversaansprakelijkheid 2004 (UR Ikoa 2004);
- de Uitvoeringsregeling Douane- en Accijnswet BES (UR DABES);

2. Toelichting op enkele wijzigingen

Voor enkel technische wijzigingen is geen algemene toelichting opgenomen en wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting.

2.1 Voorwaarden giften in natura in de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001 en de Uitvoeringsbeschikking vennootschapsbelasting 1971

Op grond van de Fiscale verzamelwet 2024 (FVW 2024) komen giften in natura met een waarde in het economische verkeer van in totaal meer dan € 10.000 (€ 20.000 voor partners) uitsluitend voor aftrek in aanmerking als er een objectieve waardebeoordeling heeft plaatsgevonden die volgt uit een onafhankelijk taxatierapport of een factuur. Die maatregel komt voort uit signalen van de Belastingdienst dat het in de praktijk vaak niet eenvoudig is voor zowel belastingplichtigen als de Belastingdienst om de waarde in het economische verkeer van giften in natura te bepalen. In deze Eindejaarsregeling wordt invulling aan deze verplichting gegeven: met ingang van 1 januari 2024 wordt in de URIB 2001 en de Ub Vpb geregeld aan welke voorwaarden het taxatierapport, onderscheidenlijk de factuur, moet voldoen. De voorwaarden dienen ertoe zoveel mogelijk het onafhankelijke, professionele oordeel in het taxatierapport te waarborgen. Om belastingplichtigen tegemoet te komen in de administratieve en financiële lasten van het laten opmaken van een

taxatierapport, kan in plaats van een taxatierapport ook met een recente aankoopfactuur worden volstaan, mits die voldoet aan de gestelde voorwaarden.

2.2 Vastlegging regels met betrekking tot het gebruik van inkomstenverhoudingen

Met deze wijziging wordt alleen de reeds bestaande praktijk vastgelegd in regelgeving. Hiermee is dus geen inhoudelijke wijziging beoogd ten opzichte van het al langer gehanteerde beleid op dit punt, zoals tot nu toe verwoord in het Handboek Loonheffingen en in de Gegevensspecificatie aangifte loonheffingen. Voor zover specifieke situaties niet zijn vastgelegd, kan vertrouwen worden ontleend aan dat Handboek Loonheffingen en de Gegevensspecificaties aangifte loonheffingen van de Belastingdienst.

Werkgevers en andere inhoudingsplichtigen doen met de loonaangifte één gecombineerde aangifte voor de ingehouden en af te dragen loonbelasting en premies voor de volksverzekeringen, de verschuldigde premies voor de werknemersverzekeringen en de ingevolge de Zorgverzekeringswet ingehouden en af te dragen of verschuldigde inkomensafhankelijke bijdrage (IAB Zvw). Op basis van die loonaangifte dragen inhoudingsplichtigen en werkgevers de verschuldigde loonbelasting, premies sociale verzekeringen en IAB Zvw af aan de Belastingdienst. De loonaangifte bevat

- algemene gegevens van de werkgever of inhoudingsplichtige;
- alle gegevens op collectief niveau, dat wil zeggen per loonheffingnummer; en
- alle gegevens op nominatief niveau, dat wil zeggen gesteld op naam van de individuele werknemer die van belang zijn voor de afnemers van de polisadministratie, waaronder gegevens ten behoeve van de heffing en inning van loonbelasting, premies sociale verzekeringen en IAB Zvw door de Belastingdienst en ten behoeve van het distribuerende proces van het toekennen van uitkeringen door het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV).

In de Wet op de loonbelasting 1964 (Wet LB 1964) is expliciet vastgelegd dat de Belastingdienst – naast de gegevens die van belang kunnen zijn voor de heffing van loonbelasting – ook gegevens mag opvragen die noodzakelijk zijn voor de doelen van de polisadministratie. Dit ziet op het aanleveren van gegevens en de wijze van aanleveren hiervan. De gegevens die met de loonaangifte worden uitgevraagd, waaronder inkomstenverhoudingen (IKV), zijn opgenomen in de Regeling gegevensuitvraag loonaangifte.

IKV's spelen een cruciale rol in de kwaliteit van de door inhoudingsplichtigen en werkgevers aan te leveren gegevens. Zij vullen de loonaangifte namelijk in per IKV. Hierdoor staat de IKV aan de basis van een goede kwaliteit van de aangifte loonheffingen en de vele uitvoerings- en bedrijfsprocessen die daarop zijn gebaseerd. De eenmalige uitvraag via de loonaangifte wordt doorgesluisd naar de zogenoemde polisadministratie. Publieke en private uitvoerders gebruiken de gegevens in de polisadministratie vervolgens om tal van (wettelijke) taken uit te voeren. Doordat uitvoerders gebruik kunnen maken van de gegevens in de polisadministratie hoeven ze deze niet meer apart op te vragen.

De gegevens die inhoudingsplichtigen en werkgevers per IKV over arbeidsverhoudingen en uitkeringsverhoudingen opgeven zijn de basis voor onder meer de heffing van de premies voor de volks- en werknemersverzekeringen, de heffing van loonbelasting, de heffing van de IAB Zvw en voor uitkeringen, tegemoetkomingen en statistieken. Gezien de centrale rol van IKV's (denk aan een arbeidsverhouding of uitkeringsverhouding) is het essentieel dat voor elke relevante rechtsbetrekking een afzonderlijke IKV, met daarin de voor die IKV geldende kenmerken en bedragen, wordt opgegeven. Per IKV kunnen de af te dragen premies en heffingen namelijk verschillen. Denk bijvoorbeeld aan een werknemer die gelijktijdig twee arbeidsovereenkomsten heeft bij dezelfde werkgever.

Regels omtrent de toepassing van de IKV worden momenteel beschreven in het Handboek Loonheffingen en de Gegevensspecificaties aangifte loonheffingen van de Belastingdienst. Dit schrijft voor hoe de IKV-regels moeten worden toegepast, maar heeft niet dezelfde status als wet- en regelgeving. Voor de polisadministratie is essentieel dat de gegevens die inhoudingsplichtigen en werkgevers aanleveren juist, actueel en betrouwbaar zijn. Daarom wordt in het Besluit van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 26 maart 2021, houdende wijziging van het Besluit structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen (Besluit SUWI) en het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen in verband met de definiëring van de inkomstenverhouding voor de gegevensset van de polisadministratie (hierna: Besluit IKV) de definitie van de inkomstenverhouding en regels over wanneer de inkomstenverhouding begint en eindigt opgenomen in het Besluit SUWI. Inwerkingtreding van dit besluit is echter tenminste tot 2026 uitgesteld. De Belastingdienst wijst in zijn uitvoeringstoets op het uitstel op het risico dat inhoudingsplichtigen/werkgevers in procedures de aanlevering van gegevens ten behoeve van de polisadministratie aan de orde zullen stellen. Om dit risico te mitigeren, en om te kunnen handhaven bij duidelijke nalatigheid van inhoudingsplichtigen en werkgevers om de IKV-regels correct te verwerken in de aangifte, is het wenselijk om in de periode tot inwerkingtreding van het Besluit IKV de huidige regels over de IKV op te nemen in lagere regelgeving.

Met het Besluit IKV werd naast het invoeren van duidelijke IKV-regels ook beoogd een verbeteringslag te bereiken in de kwaliteit van aangeleverde gegevens ten behoeve van de polisadministratie door enkele nieuwe IKV-regels te introduceren. De opnemings van de huidige IKV-regels in de Regeling gegevensuitvraag loonaangifte betekent niet dat deze nieuwe IKV-regels naar voren worden gehaald. Bij dergelijke nieuwe regels kennen inhoudingsplichtigen en werkgevers immers een langere implementatietijd om systemen aan te passen. Ook loopt er nog een wijzigingstraject op het Besluit IKV dat binnenkort voor internetconsultatie wordt aangeboden.

Deze bepaling vervalt op het moment dat het Besluit IKV inwerking treedt.

2.3 Codificatie bestaande uitvoeringspraktijk in de Algemene Douaneregeling

De aanpassing van de definitie van 'gezinslid' zoals die geldt voor de toepassing van de afdeling van de ADR waarin de militaire vrijstellingen zijn opgenomen, strekt tot codificatie van de bestaande uitvoeringspraktijk dat gezinsleden van NAVO-statusgerechtigden voor de toepassing

van die afdeling dienen in te wonen bij deze NAVO-statusgerechtigden, dan wel afhankelijk dienen te zijn van de NAVO-statusgerechtigde en zich op Nederlands grondgebied dienen te bevinden.

De aanpassing van bijlage XIX bij de Adr strekt tot actualisering van de daarin opgenomen opsomming.

2.4 Vervallen van de CBT-verrekening

Het komt regelmatig voor dat mensen (een deel van de) ontvangen toeslagen moeten terugbetalen. Daarover worden zij dan per brief door Toeslagen geïnformeerd. Daarin worden aan de burger verschillende mogelijkheden geboden om de openstaande schuld te voldoen en wordt de burger geïnformeerd over de betaaltermijn. Een standaard betalingsregeling waarmee, verspreid over maximaal 24 maanden, de openstaande schuld wordt afgelost is één van de betaalmogelijkheden. Wanneer een burger niet reageert op de brief, werd deze betalingsregeling automatisch gestart en werd het bedrag dat minimaal per maand moet worden betaald automatisch verrekend met het maandelijks voorschot van dezelfde toeslagsoort die de burger op dat moment krijgt. Voor veel mensen is deze betalingsregeling een optie om, zonder verdere actie van de burger en zonder invordering, de schulden automatisch in termijnen af te betalen. Hierbij werd echter geen rekening gehouden met de beslagvrije voet.

In het bericht van de NOS van 9 maart 2021 met de titel "Schuldenbeleid van de Belastingdienst onder vuur" hebben de Nationale ombudsman (No) en de Landelijke Organisatie Sociaal Raadslieden (LOSRA) gesteld dat Toeslagen bij verrekening de beslagvrije voet had moeten toepassen. Door dit na te laten kwamen mensen onder het bestaansminimum. Dit bericht heeft geleid tot Kamervragen.¹

Het verrekenen van de schulden op deze wijze kan tot problemen leiden voor mensen die sterk afhankelijk zijn van de toeslagen en met de verrekening onder de beslagvrije voet komen, die het bestaansminimum moet waarborgen. Omdat geoordeeld is dat dit onacceptabel is, maar het niet mogelijk was om bij deze verrekening de beslagvrije voet geautomatiseerd toe te passen, is deze vorm van afbetaling sinds december 2020 niet meer uitgevoerd. Hiermee is voorkomen dat burgers na het stopzetten van de CBT-verrekening onder het bestaansminimum zijn gekomen.

Deze wijziging strekt ertoe de mogelijkheid tot deze verrekening, welke volgt uit artikel 7, derde lid, van Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (hierna: UR Awir), uit de regelgeving te verwijderen.

Een nadelig gevolg van het niet langer mogelijk maken van een verrekening die is gebaseerd op de termijnbedragen uit de standaard betalingsregeling is dat burgers die wel willen en kunnen betalen, maar niet reageren op de terugvorderingsbeschikking worden geconfronteerd met betalingsherinneringen, aanmaningen en dwangbevelen en verdergaande invorderingsmaatregelen. Bij deze maatregelen wordt de toeslagschuld zo snel mogelijk ingevorderd, waardoor zij door de toepassing van de beslagvrije voet direct op het bestaansminimum terecht kunnen komen. Daarnaast worden deze burgers geconfronteerd met extra invorderingskosten en mogelijk ingrijpendere dwanginvorderingsmaatregelen. Door middel van de verrekening die gebaseerd is op

¹ Zie o.a. Kamerstukken II 2020/21, 31 066, nr. 874 en Kamerstukken II 2020/21, 3540, aanhangsel van de handelingen.

24 betaaltermijnen kunnen veel burgers hun toeslagschuld gespreid betalen zonder direct tot op het bestaansminimum te zakken en zonder te worden geconfronteerd met extra invorderingskosten.

Toeslagen is daarom sinds juni 2023 gestart met een nieuwe variant van verrekenen. Het verrekenen zonder kosten, waarbij het verrekenen automatisch start als een burger niet tijdig reageert op zijn terugvordering en waarbij de verrekening plaatsvindt op basis van 24 betaaltermijnen.² Deze verrekening vindt niet langer plaats binnen de kaders van uitstel van betaling (artikel 31 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (hierna: Awir) maar binnen de die artikel 30 Awir hiervoor geeft. Dit betekent dat de beslagvrije voet wordt berekend en de verrekening niet start als deze beslagvrije voet geraakt zou worden door de verrekening. Bij een beperkte betalingscapaciteit worden de betreffende burgers geïnformeerd over de mogelijkheid van een persoonlijke betalingsregeling. Bij het verrekenen zonder kosten wordt de burger geïnformeerd over het feit dat het termijnbedrag wordt verrekend met zijn toeslagvoorschot, waarbij het ook een belangrijke voorwaarde is dat de burger (net als bij overige automatische betalingsmogelijkheden) de verrekening per ommegaande kan stoppen en/of op een andere manier kan gaan betalen.

2.5 Vermogenstoetsuitzonderingen toeslagen

In deze ministeriële regeling worden voor de toeslagen vermogenstoetsuitzonderingen geregeld in de UR Awir voor de vermogenstoename als gevolg van een ontvangen bedrag op grond van:

- de tegemoetkomingen op grond van de Regeling tegemoetkoming stoffengerelateerde beroepsziekten (TSB);
- de aanvullende regelingen inzake de hersteloperatie kinderopvangtoeslag (regeling voor de ex-partner van gedupeerde aanvrager en de uitbreiding van de kindregeling naar de (pleeg)kinderen van de ex-partner);
- de schadevergoeding Stichting Vergoeding schade slachtoffers schietincident Alpen aan den Rijn (Stichting VSSA) aan slachtoffers en nabestaanden van het schietincident in Alphen aan den Rijn;
- de schadevergoeding via de voorschotregeling op grond van het Wetboek van Strafvordering aan de nabestaanden van MH17; en
- de eenmalige financiële ondersteuning aan zorgmedewerkers met langdurige post-COVID klachten.

Een vermogenstoets wordt toegepast bij de bepaling of een belanghebbende aanspraak maakt op zorgtoeslag, huurtoeslag en kindgebonden budget (hierna: toeslag). Deze vermogenstoets is een belangrijk instrument om toeslagen te beperken tot belanghebbenden die inkomensondersteuning nodig hebben. Indien het vermogen op de peildatum (1 januari) hoger is dan een bepaald bedrag, vervalt voor dat betreffende jaar het recht op de toeslag waarvan de vermogensgrens is overschreden. Bij de huurtoeslag kan dit zich voordoen bij overschrijding van de vermogensgrens van € 33.748 voor alleenstaanden en van € 67.496 voor mensen met een toeslagpartner (bedragen 2023). Voor de zorgtoeslag en het kindgebonden budget gelden hogere

² Kamerstukken II 2022/23, 31 066 nr. 1270.

vermogensgrenzen (€ 127.582 zonder toeslagpartner en € 161.329 met toeslagpartner). Vanwege de peildatum (1 januari), kunnen de gevolgen van de vermogenstoename voor de inkomstenbelasting en de toeslagen zich voor het eerst voordoen in het berekeningsjaar volgend op het kalenderjaar waarin de toegekende bedragen tot de bezittingen zijn gaan behoren.

In bepaalde gevallen is de maatschappelijke betekenis en impact van financiële bijdragen/compensaties/tegemoetkomingen groter dan de wens om deze bij het toepassen van de vermogenstoets mee te laten tellen voor de toets of er wel of niet aanspraak bestaat op een toeslag. In de UR Awir staan daarom enkele bijzondere vermogensbestanddelen (bezittingen en eenmalige uitkeringen/tegemoetkomingen) opgesomd die op verzoek van de belanghebbende niet meegerekend worden bij het toepassen van de vermogenstoets. Een vermogenstoetsuitzondering is een mogelijkheid voor burgers om op verzoek zowel hun aanspraak op toeslagen als hun uit financiële bijdragen/compensaties/tegemoetkomingen verkregen vermogenstoename te behouden. Het kabinet acht het in bepaalde gevallen namelijk onwenselijk dat burgers hun eventuele aanspraak op toeslagen kwijtraken als hun vermogen is toegenomen door het ontvangen van financiële bijdragen/compensaties/tegemoetkomingen en daardoor een vermogensgrens wordt overschreden. Bovendien wil het kabinet voorkomen dat burgers die een eenmalige uitkering/compensatie/tegemoetkoming (bijvoorbeeld een bedrag of de aanspraak op een bedrag) verkrijgen in het kader van de hersteloperatie toeslagen deze verkrijging of een deel daarvan via een andere weg moeten inleveren bij diezelfde overheid. Daarom worden de eenmalig toegekende bedragen op grond van de TSB, aanvullende regelingen inzake de hersteloperatie kinderopvangtoeslag, voorschotregeling uit het Wetboek van Strafvordering voor de nabestaanden van MH17, de Regeling zorgmedewerkers met langdurige post-COVID klachten en de schadevergoeding via de Stichting VSSA tijdelijk uitgezonderd van de vermogenstoets voor het recht op toeslagen.

Deze tijdelijke uitzonderingen voor deze eenmalige bedragen gelden voor een periode van drie jaar volgend op het jaar waarin deze vermogenstoename heeft plaatsgevonden. Als een getroffen gedupeerde van de toeslagenproblematiek in meerdere jaren een bezitting verkrijgt in het kader van de hersteloperatie kinderopvangtoeslag, dan geldt de periode van drie jaar waarvoor een vermogenstoetsuitzondering verkregen kan worden voor elke verkrijging afzonderlijk. De bedragen in het kader van de hersteloperatie kinderopvangtoeslag worden voor een groot deel ambtshalve uitgezonderd, omdat de bedragen en belanghebbenden bekend zijn bij de Belastingdienst/Toeslagen. Het voorgaande geldt niet voor de overige uitzonderingen. De belanghebbenden van deze regelingen kunnen een verzoek indienen bij de Belastingdienst/Toeslagen. De belanghebbende kan dit verzoek doen door middel van het formulier 'Verzoek bijzonder vermogen toeslagen' dat te vinden is op de website van de Belastingdienst.³ De uitzondering geldt voor het gehele bedrag van de bezitting die is verkregen, ongeacht of de betrokkene al een deel van het bedrag heeft uitgegeven.

Daarnaast wordt in deze ministeriële regeling de UR Awir gewijzigd op de volgende onderdelen:

³ https://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/bldcontentnl/themaoverstijgend/programmas_en_formulieren/formulier_verzoek_bijzonder_vermogen_toeslagen.

- Vermogenstoetsuitzondering letselschade-uitkeringen van rechtswege vervallen; en
- Implementatie uitspraak Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Vermogenstoetsuitzonderingen financiële bijdragen op grond van de Regeling tegemoetkoming stoffengerelateerde beroepsziekten

De TSB maakt mogelijk om een tegemoetkoming en daarmee erkenning van een stoffengerelateerde beroepsziekte te bieden. De regeling is per 1 januari 2023 inwerking getreden. De hoogte van de tegemoetkoming bedraagt € 22.839 (peildatum 2023). Dit is een gefixeerd bedrag, zonder nadere differentiatie naar hoogte, dat jaarlijks wordt geïndexeerd. Deze tegemoetkoming wordt gezien als een vorm van smartengeld.

Voor wat betreft de omvang van de doelgroep wordt uitgegaan op den duur van maximaal 2.500 toegekende tegemoetkomingen per jaar. Deze inschatting is gebaseerd op cijfers van het Nederlands Centrum voor Beroepsziekten. Jaarlijks worden naar schatting circa 2.5000 mensen ziek door hun werk. Gemiddeld genomen gaat het hierbij in 10% van de gevallen om een stoffengerelateerde beroepsziekte. Omdat naar verwachting niet iedereen een aanvraag voor een tegemoetkoming zal indienen, wordt dit aantal aangehouden als de geschatte bovengrens van het jaarlijks aantal toegekende tegemoetkomingen.

Vermogensuitzonderingen aanvullende regelingen inzake de hersteloperatie kinderopvangtoeslag

De gedupeerde aanvragers van de kinderopvangtoeslag ontvangen op grond van de Wet hersteloperatie toeslagen ontvangen eenmalige compensaties en tegemoetkomingen voor de schade die door onjuist overheidshandelen is ontstaan. Het kabinet heeft daarnaast besloten ook de ex-partners van de gedupeerde aanvragers van de kinderopvangtoeslag een forfaitaire compensatie van € 10.000 euro uit te betalen met de mogelijkheid om aanvullende schadevergoeding bij werkelijke schade aan te vragen. De verwachting is dat ongeveer 11.000 ex-partners in aanmerking zullen komen voor deze forfaitaire compensatie. Daarnaast kunnen de ex-partners in aanmerking komen voor onder andere de schuldenaanpak, de noodvoorziening en de brede ondersteuning in Nederland en in het buitenland. Tot slot wordt de kindregeling op grond van de Wet hersteloperatie toeslagen uitgebreid naar de (pleeg)kinderen van de ex-partner van de gedupeerde aanvrager van de kinderopvangtoeslag. De verwachting is dat er circa 3.000 kinderen extra in aanmerking komen voor de kindregeling.

Voor de compensaties en tegemoetkomingen die in het kader van herstel toeslagen worden uitgekeerd geldt inmiddels een vermogenstoetsuitzondering. Het kabinet breidt de uitzondering uit naar de forfaitaire compensatie die de ex-partners van een gedupeerde aanvrager van de kinderopvangtoeslag gaat ontvangen en naar de kindregeling voor de kinderen van de ex-partners.

De vermogenstoetsuitzonderingen voor de compensaties/tegemeetkomingen in het kader van de hersteloperatie kinderopvangtoeslag worden veelal ambtshalve toegepast, omdat de bedragen en belanghebbenden bekend zijn bij de Belastingdienst/Toeslagen. Het uitgangspunt voor de bedragen op basis van de kindregeling is dat de vermogenstoetsuitzondering ambtshalve wordt toegepast op het vermogen van kinderen. Ouders krijgen de mogelijkheid om op verzoek een aanvullende

uitzondering aan te vragen voor de bedragen die hun kinderen ontvangen op basis van de kindregeling, omdat het vermogen van het betreffende inwonende kind meetelt in het vermogen van het huishouden. Voor Dienst Toeslagen is het namelijk niet mogelijk om ambtshalve vast te stellen voor welke ouder/voogd de vermogensuitzondering mogelijk van belang is.

Vermogenstoetsuitzonderingen schadevergoeding Stichting VSSA aan slachtoffers en nabestaanden van het schietincident in Alphen aan den Rijn

Op 20 september 2019 oordeelde de Hoge Raad dat de Nationale Politie geen wapenvergunning had mogen afgeven aan de dader van het schietincident in Alphen aan den Rijn. De Nationale Politie is daardoor aansprakelijk voor schade die het gevolg is van het schietincident op 9 april 2011. Na de uitspraak van de Hoge Raad hebben de Nationale Politie met instemming van het kabinet en de verzekeraar Centraal Beheer de Stichting VSSA opgericht. Het doel van de stichting is om schade te vergoeden die personen of bedrijven hebben geleden door de schietpartij. Stichting VSSA beoordeelt iedere aanspraak van nabestaanden van overledenen, slachtoffers met psychisch en/of lichamelijk letsel en andere gedupeerden. Dat gebeurt op basis van het Nederlands (schadevergoedings)recht.

Aanvragen kunnen tot 20 september 2024 worden ingediend. De verwachting is dat circa 180 aanvragen worden ingediend. Dit aantal kan groter worden wanneer andere gedupeerden naar voren komen.

De schadevergoeding via de voorschotregeling op grond van het Wetboek van Strafvordering aan de nabestaanden van MH17

Op 17 november 2022 heeft de rechtbank Den Haag drie verdachten veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf voor het doen verongelukken van de vlucht MH17 en de moord op de 298 inzittenden. De nabestaanden die zich hebben gevoegd als benadeelde partij in het strafproces hebben allen één of meerdere schadevergoedingen toegekend gekregen.

Met het onherroepelijk worden van de vonnissen treedt na acht maanden de voorschotregeling in werking.⁴ Het houdt in dat als een veroordeelde voor een misdrijf binnen acht maanden na het onherroepelijk vonnis niet (volledig) aan zijn betalingsverplichting jegens het slachtoffer heeft voldaan, de Staat het resterende bedrag uitkeert aan het slachtoffer.

In het onderhavige geval is de kans gering dat de schadevergoedingsmaatregel (volledig) door de veroordeelde(n) zal worden betaald. Uitgaande van de onherroepelijke datum van het vonnis, hebben de nabestaanden van de MH17 vanaf 30 juli 2023 recht op een voorschot. Er is sprake van een geweldsmisdrijf, waardoor een ongemaximeerd voorschot aan de nabestaanden zal worden uitbetaald. Dit zal gaan over een aanzienlijk bedrag. Het exacte totale bedrag is nog niet bekend. Een eerste inschatting is dat dit bijna 17 miljoen euro in totaal zal zijn, maar dit kan hoger uitvallen. Dit is pas definitief te berekenen als de vonnissen zijn ontvangen bij het CJIB, en uit de

⁴ De voorschotregeling is wettelijk geregeld in artikel 6:4:2, zevende lid, van het Wetboek van Strafvordering: De verhoging op grond van het eerste of tweede lid van het ingevolge de maatregel bedoeld in [artikel 36f van het Wetboek van Strafrecht](#) verschuldigde bedrag vervalt aan de staat. Indien de veroordeelde voor een misdrijf niet of niet volledig binnen acht maanden na de dag waarop het vonnis of arrest, waarbij deze maatregel is opgelegd, onherroepelijk is geworden, aan zijn verplichting heeft voldaan, keert de staat het resterende bedrag uit aan het slachtoffer of de personen genoemd in [artikel 51f, tweede lid](#), die geen rechtspersoon zijn. De staat verhaalt het uitkeerde bedrag, alsmede de krachtens het eerste lid ingetreden verhogingen, op de veroordeelde.

vonnissen duidelijk wordt welke nabestaanden meerdere schadevergoedingen toegekend hebben gekregen. Daarna zal ook de wettelijke rente nog moeten worden berekend.

Vermogenstoetsuitzondering financiële ondersteuning aan zorgmedewerkers met langdurige post-COVID klachten

Op grond van de Regeling zorgmedewerkers met langdurige post-COVID klachten kan financiële ondersteuning worden toegekend aan een bepaalde groep zorgmedewerkers die in verband met langdurige post-COVID klachten geheel of gedeeltelijk arbeidsongeschikt zijn geraakt. Zorgmedewerkers die voldoen aan de voorwaarden van deze regeling kunnen een eenmalig bedrag van € 15.000 per persoon ontvangen. Op basis van cijfers van het UWV wordt rekening gehouden met toekenning van circa 1.000 aanvragen. Om te voorkomen dat deze zorgmedewerkers hun toeslagen terug moeten betalen doordat zij de vermogensgrens passeren nadat de financiële ondersteuning is uitbetaald, wordt deze regeling toegevoegd als vermogensuitzondering.

Vermogenstoetsuitzondering Letselschade-uitkeringen van rechtswege vervallen

De tijdelijke vermogenstoetsuitzondering voor letselschade-uitkeringen is per 1 januari 2013 inwerking getreden. In de UR Awir is destijds geregeld dat deze uitzondering tot 1 januari 2023 zou gelden. Per 1 januari 2023 is deze uitzondering van rechtswege komen te vervallen. Hiermee is het betreffende artikel in de UR Awir geen rechtskracht meer en kan deze komen te vervallen. Belanghebbenden kunnen voor het immateriële deel van hun letselschade-uitkering op verzoek laten uitzonderen op basis van de vermogenstoetsuitzondering 'immateriële schadevergoedingen'.

Implementatie uitspraak Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

In de UR Awir geldt een vermogenstoetsuitzondering voor het bijzonder vermogen van minderjarige kinderen waarover de belanghebbende, diens partner en medebewoner en het kind zelf niet over kunnen beschikken. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS) heeft echter geoordeeld dat het maken van onderscheid tussen het vermogen van minderjarige dan wel meerderjarige kinderen in strijd is met het evenredigheidsbeginsel. In deze zaak kon een inmiddels meerderjarig kind nog niet beschikken over zijn vermogen vanwege een zogenaamde BEM-clausule⁵. Dit was buiten het medeweten van belanghebbende om besloten in het testament van de ex-partner van belanghebbende.

Naar aanleiding van deze uitspraak ziet het kabinet aanleiding om het vereiste van minderjarigheid te laten vervallen. Dit betekent dat het bijzonder vermogen van zowel minderjarige als meerderjarige kinderen buiten beschouwing blijven waarover de belanghebbende, diens eventuele partner en medebewoner en het kind zelf niet over kunnen beschikken.

2.6 Belastingrente en BTW-compensatiefonds

Met voorliggende wijziging van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 (UR AWR 1994) wordt uitvoering gegeven aan de delegatiegrondslag die is opgenomen in de bepaling die de mogelijkheid biedt dat de inspecteur in bepaalde situaties overgaat tot de

⁵ Belegging Erfenis en andere gelden Minderjarigen-clausule.

vermindering van belastingrente. Deze bepaling is ingevolge de Fiscale verzamelwet 2023 vanaf 1 januari 2023 opgenomen in de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR).⁶ De hoofdregel is hierbij dat voor zover gedurende het tijdvak waarover de belastingrente wordt berekend het te betalen bedrag aan belasting reeds is geheven, dan wel op aangifte is voldaan of afgedragen, de inspecteur de belastingrente die over dat gedeelte van het tijdvak in rekening wordt gebracht, kan verminderen naar evenredigheid van het reeds geheven, dan wel voldane of afgedragen bedrag. Hiermee is de mogelijkheid gecreëerd om, meer dan voorheen, maatwerk te kunnen leveren bij het berekenen van de belastingrente. Het idee achter de bepaling is dat het mogelijk wordt gemaakt om bij het berekenen van belastingrente rekening te houden met periodes waarin (een deel van) het te betalen bedrag aan belasting (of premies volksverzekeringen) reeds was geheven, dan wel voldaan of afgedragen.

Op grond van de hiervoor genoemde delegatiegrondslag kunnen bij ministeriële regeling situaties worden aangewezen waarin het te betalen bedrag aan belasting *geacht wordt* reeds te zijn geheven, dan wel op aangifte te zijn voldaan of afgedragen en waarop aldus de bij de Fiscale verzamelwet 2023 geïntroduceerde bepaling van toepassing is. Het gaat hierbij om situaties die sterk lijken op de hiervoor bedoelde situaties, maar die niet onder de letterlijke bepaling vallen omdat geen sprake is van "het te betalen bedrag aan belasting" (dat reeds was geheven, dan wel op aangifte voldaan of afgedragen). In de huidige UR AWR 1994 is reeds een drietal van dit soort situaties aangewezen. Met de voorliggende wijziging worden hieraan twee situaties toegevoegd, die spiegelbeeldig aan elkaar zijn.

Met deze regeling wordt de situatie toegevoegd waarin sprake is van een bedrag aan omzetbelasting dat ten onrechte in aftrek is gebracht waarna een naheffingsaanslag omzetbelasting met een te betalen bedrag aan belastingrente volgt, terwijl in plaats van die aftrek, onderscheidenlijk een gedeelte daarvan, recht bestond op een corresponderende bijdrage uit het fonds als bedoeld in de Wet op het BTW-compensatiefonds (hierna: het BCF). Doorgaans wordt bij het (alsnog) ontvangen van die bijdrage uit het BCF geen belastingrente vergoed.⁷ In dit soort situaties heeft een belanghebbende dus, anders gezegd, aanspraak gemaakt op "het verkeerde potje"; er bestond recht op een bijdrage uit het BCF, maar in plaats daarvan is gebruik gemaakt van een (onterechte) aftrek van omzetbelasting. Op basis van de voorgestelde bepaling wordt het verschuldigde bedrag aan belasting (ten aanzien van de omzetbelasting) *geacht* reeds te zijn voldaan of afgedragen voor zover ten aanzien van dat bedrag recht bestond op een daarmee corresponderende bijdrage uit het BCF. Het in rekening gebrachte bedrag aan belastingrente kan in zoverre worden verminderd.

Voorbeeld I⁸

Een gemeente heeft ten onrechte een bedrag in aftrek gebracht als voorbelasting in de aangifte omzetbelasting, terwijl in plaats daarvan recht bestond op een bijdrage uit het BCF. Dit wordt

⁶ Artikel 30ia AWR.

⁷ Zie artikel 30ha AWR.

⁸ Dit voorbeeld is ook opgenomen bij de introductie van artikel 30ia AWR. Zie Kamerstukken II, 2021/22, 36107, p. 47.

gecorrigeerd door de inspecteur en er volgt een naheffingsaanslag voor de omzetbelasting en een corresponderende teruggaaf uit het BCF. Over het bedrag van de naheffingsaanslag omzetbelasting wordt belastingrente in rekening gebracht, terwijl over de corresponderende teruggaaf uit het BCF geen belastingrente wordt vergoed. Op basis van de voorgestelde bepaling is de gemeente alleen over de betaaltermijn van de naheffingsaanslag omzetbelasting (twee weken) belastingrente verschuldigd.

Ook de hieraan spiegelbeeldige situatie wordt aan deze regeling toegevoegd. Dat betreft de situatie waarin een ten onrechte een bijdrage uit het BCF is ontvangen, waarna een beschikking BCF met een te betalen bedrag aan belastingrente volgt, terwijl in plaats van die bijdrage, onderscheidenlijk een gedeelte daarvan, recht bestond op een daarmee corresponderende teruggaaf van omzetbelasting. Ook hier geldt dat over het ontvangen bedrag aan omzetbelasting doorgaans geen belastingrente wordt vergoed.⁹

Voorbeeld II

Een gemeente heeft ten onrechte een bedrag aan omzetbelasting in aanmerking genomen voor een bijdrage uit het BCF, terwijl er in plaats daarvan recht op aftrek bestond in de omzetbelasting. Dit wordt gecorrigeerd, er volgt een beschikking te betalen BCF en er wordt een teruggaaf in de omzetbelasting verleend. Over het bedrag van de beschikking BCF wordt belastingrente in rekening gebracht, terwijl over de corresponderende teruggaaf die volgt in de omzetbelasting wordt doorgaans geen rente vergoed. Op basis van de voorgestelde bepaling is de gemeente alleen over de betaaltermijn van de beschikking BCF omzetbelasting (twee weken) belastingrente verschuldigd.

Aangezien de voorgestelde situaties beiden een raakvlak hebben met de omzetbelasting geldt dat de vermindering van belastingrente, indien van toepassing, doorgaans zal moeten plaatsvinden op verzoek van de belanghebbende.¹⁰ Bij een dergelijk verzoek dient de belanghebbende op duidelijke en overzichtelijke wijze te vermelden ten aanzien van welke periode sprake is van belastingrente die in rekening is gebracht terwijl het te betalen bedrag aan belasting reeds is voldaan (in de zin dat er recht bestond op een bijdrage uit het BCF respectievelijk een teruggaaf omzetbelasting). Ook dient de belanghebbende aannemelijk te maken dat hij in aanmerking komt voor de vermindering van belastingrente.¹¹ Als de mogelijkheid tot de vermindering van belastingrente met betrekking tot de omzetbelasting wel geautomatiseerd kan worden toegepast of als de inspecteur de mogelijkheid heeft om de bepaling ambtshalve – dat wil zeggen uit eigen beweging – handmatig toe te passen, wordt hiertoe overgegaan. In dergelijke gevallen hoeft de belanghebbende zelf geen actie te ondernemen. Geautomatiseerde toepassing van de vermindering van belastingrente verdient uiteraard de voorkeur en de Belastingdienst streeft hier ook naar.¹² Indien de belanghebbende het vervolgens toch niet eens is met de toegepaste vermindering van de

⁹ Zie artikel 30ha AWR.

¹⁰ Zie Kamerstukken II 2021/22, 36107, nr. 3, p. 17 en p. 47.

¹¹ Zie artikel 31bis, derde lid, Uitvoeringsregeling AWR.

¹² Zie ook Kamerstukken II 2021/22, 36107, nr. 3, p. 17.

belastingrente kan hij daartegen uiteraard opkomen door gebruik te maken van de genoemde rechtsmiddelen.

2.7 Enkele technische aanpassingen van de Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992

Verduidelijken teruggave gebruikte motorrijtuigen

Artikel 15 van de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 (Wet BPM 1992) voorziet onder voorwaarden in de teruggaaf van bpm voor bepaalde motorrijtuigen. Voor motorrijtuigen die aan de gestelde voorwaarden voldoen is teruggaaf van bpm mogelijk, mits degene op wiens naam het motorrijtuig is gesteld binnen dertien weken na de tennaamstelling hiertoe een verzoek doet. Het kan daarbij ook om eerder, al dan niet in het buitenland, gebruikte motorrijtuigen gaan. Bij de teruggaaf voor een al eerder gebruikt motorrijtuig wordt de teruggaaf gebaseerd op de bpm zoals die op het motorrijtuig rust op het moment van de tennaamstelling. Via een wijziging van het Uitvoeringsbesluit op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 (UB BPM 1992) is verduidelijkt dat de teruggaaf bij reeds gebruikte motorrijtuigen wordt vastgesteld met een vermindering. De vermindering die met dit besluit nader wordt ingevuld sluit aan bij de regels zoals die ook gelden voor bestelauto's die zijn ingericht om te worden gebruikt voor het vervoer van gehandicapte personen (artikel 15a Wet BPM 1992). Concreet wordt de vermindering vastgesteld op basis van de wettelijke afschrijvingstabel die is opgenomen in artikel 8, vijfde lid, van de UR BPM 1992.

Herstel omissie toonplicht

Met de Eindejaarsregeling 2022 is een verduidelijking opgenomen van wat onder 'tonen van het motorrijtuig' wordt verstaan. Abusievelijk is de verduidelijking alleen verwerkt in artikel 6 UR BPM 1992 en niet tevens in artikel 8, achtste lid, van deze regeling waar de bewuste verduidelijking in de praktijk grotere meerwaarde kent. Met deze aanpassing wordt deze omissie hersteld.

Verduidelijken toepassing waardeverminderingspercentage

Met de Eindejaarsregeling 2022 is het waardeverminderingspercentage zoals dat binnen de bpm wordt toegepast herijkt. Tegenbewijs ten aanzien van dit percentage van 31% is mogelijk. Aan het tegenbewijs is in ieder geval voldaan voor zover aannemelijk wordt gemaakt dat met een hoger percentage de taxatiewaarde ten minste het bedrag is dat is vermeld in de inkoopfactuur of inkoopverklaring. Bij dit bedrag kunnen de buitenlandse belastingen achterwege blijven, maar dient het bedrag wel te worden vermeerderd met de in Nederland verschuldigde bpm en btw. Om misverstanden hierover te voorkomen is een verduidelijking aangebracht.

Beëindiging vrijstelling bestelauto ondernemer

Bij het Belastingplan 2023 wordt in de Wet BPM 1992 met ingang van 1 januari 2025 de vrijstelling voor bestelauto's die op naam worden gesteld van een ondernemer beëindigd. Voorts wordt de grondslag voor bestelauto's omgezet van cataloguswaarde naar CO₂-uitstoot. De wijzigingen geven aanleiding voor enkele wijzigingen van de UR BPM 1992.

2.8 Codificatie bestaande uitvoeringspraktijk Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994

De aanpassing van de definitie van 'gezinslid' zoals die geldt voor de toepassing van het hoofdstuk van de UR AWR 1994 waarin de (militaire) vrijstellingen zijn opgenomen, strekt tot codificatie van de bestaande uitvoeringspraktijk dat gezinsleden van NAVO-statusgerechtigden voor de toepassing van dat hoofdstuk dienen in te wonen bij deze NAVO-statusgerechtigden, dan wel afhankelijk dienen te zijn van de NAVO-statusgerechtigde en zich op Nederlands grondgebied dienen te bevinden.

2.9 Verduidelijking inspecteur en ontvanger minimum CO₂-prijs elektriciteitsopwekking en de CO₂-heffing industrie

In de UR BD 2003 is onder meer geregeld op welke wijze de Belastingdienst is georganiseerd. Met een aanpassing van de UR BD 2003 wordt verduidelijkt dat B/CAP niet mede belast is met de heffing en invordering van de minimum CO₂-prijs elektriciteitsopwekking en de CO₂-heffing.

2.10 Codificatie bestaande uitvoeringspraktijk geheel/gedeeltelijk vrijgesteld van invoerrechten en belastingen

De aanpassing van de UR BD 2003 strekt tot codificatie van de bestaande uitvoeringspraktijk dat bepaalde specifieke personen die op grond van internationaal recht geheel of gedeeltelijk zijn vrijgesteld van invoerrechten en belastingen ressorteren onder de algemeen directeur van de Belastingdienst/Particulieren (kantoor Den Haag).

2.11 Afschaffen betalingskorting en actualiseren bedragen in de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990

Afschaffing betalingskorting

Op 1 januari 1998 is de betalingskorting bij voorlopige aanslagen in werking getreden. Een belastingschuldige komt in aanmerking voor een betalingskorting als hij het gehele bedrag van de voorlopige aanslag minus het bedrag van de betalingskorting uiterlijk op de vervaldatum van de eerste betalingstermijn heeft betaald. Uit de UR IW 1990 volgt op welke wijze het bedrag aan betalingskorting wordt vastgesteld.

Sinds 1 januari 2023 wordt er geen betalingskorting meer aangeboden bij voorlopige aanslagen vennootschapsbelasting (Vpb).¹³ Ingevolge het Belastingplan 2024 is ook de betalingskorting bij voorlopige aanslagen IB met ingang van 1 januari 2024 komen te vervallen. Zodoende is de betalingskorting in zijn geheel afgeschaft.¹⁴ Het voorgaande heeft tot gevolg dat de in de URIW 1990 opgenomen bepalingen die betrekking hebben op de vaststelling van de betalingskorting hun belang hebben verloren. Deze artikelen zullen dan ook komen te vervallen. Aangezien de situatie

¹³ Wet van 21 december 2022, houdende wijziging van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Fiscale verzamelwet 2023) (Stb. 2022, 530).

¹⁴ PM verwijzing BP 24

zich kan voordoen dat een voorlopige aanslag – waarbij een betalingskorting is verleend – na 31 december 2023 wordt gecorrigeerd en daardoor de betalingskorting (deels) moet worden teruggenomen, is het noodzakelijk dat de regels voor een eventuele terug te nemen betalingskorting na 31 december 2023 van toepassing blijven. Bij het Belastingplan 2024 is reeds voorzien in overgangsrecht om te bewerkstelligen dat het bedrag aan terug te nemen betalingskorting ook na 31 december 2023 volgens de op 31 december 2023 geldende regels kan worden vastgesteld. Gelet daarop is het niet noodzakelijk om ook in de UR IW 1990 een overgangsbepaling op te nemen.

Actualiseren bedragen

Enkele bedragen die in de UR IW 1990 zijn opgenomen worden geactualiseerd. Het gaat hierbij onder meer om bedragen die gelden als voorwaarde om in aanmerking te komen voor uitstel van betaling voor de verschuldigde inkomstenbelasting ter zake van de vervreemding van een aanmerkelijk belang. Deze bedragen zijn nog nooit geïndexeerd. Voor de indexatie van deze bedragen is gekeken naar de ontwikkeling van de consumentenprijzen. Voorts wordt het bedrag geïndexeerd dat bij de vaststelling van de betalingscapaciteit in aanmerking mag worden genomen als uitgaven voor het houden van kostgangers.

2.12 Uitvoeringsregeling Douane- en Accijnswet BES

Op dit moment geldt al de verplichting voor schepen en vliegtuigen op weg naar (lucht)havens binnen Caribisch Nederland om tenminste vier uren voor de verwachte aankomsttijd in de haven, onderscheidenlijk ten minste twee uren voor aankomst op de luchthaven, de inspecteur in kennis te stellen van de verwachte aankomsttijd.

De douanedienst van Caribisch Nederland wil in aanvulling hierop extra informatie ontvangen over onder andere het land van vertrek, de bemanning en de lading van de binnenkomende schepen en luchtvaartuigen, zodat een goede risicoanalyse kan worden gemaakt waarmee eventuele risico's beter en tijdiger kunnen worden geadresseerd en controles gericht kunnen worden uitgezet. De aanvullende administratieve last voor het bedrijfsleven (met name rederijen, luchtvaartmaatschappijen, cargadoors en lucht- en zeevracht afhandelaren) ten gevolge van het uitbreiden van de kennisgeving zal beperkt zijn. De gevraagde gegevens hebben zij veelal eenvoudig tot hun beschikking, aangezien het in veel landen gebruikelijk is dat dergelijke gegevens worden opgevraagd aan binnenkomende schepen en luchtvaartuigen. Zo hanteert de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) richtlijnen die het zeevervoer vereenvoudigen door bepaalde basismeldingsformaliteiten te standaardiseren waaraan schepen moeten voldoen bij aankomst in havens (IMO FAL Form 1 en 2) en de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (ICAO) richtlijnen die betrekking hebben op formaliteiten voor het inklaren van vliegtuigen inclusief passagiers en goederen (Annex 9 ICAO).

3. Budgettaire aspecten

Wanneer er budgettaire gevolgen zijn verbonden aan de in dit wetsvoorstel opgenomen maatregelen worden die hieronder nader toegelicht. Aan de overige wijzigingen die zijn opgenomen

in dit wetsvoorstel zijn geen of geringe budgettaire gevolgen verbonden. Het betreft hier enkel de budgettaire gevolgen voor de ontvangstenkant van rijksbegroting. In paragraaf 8 wordt ingegaan op de uitvoeringskosten die aan de uitgavenkant van de Rijksbegroting vallen.

4. Grenseffecten

Wanneer er sprake is van grenseffecten van een maatregel, wordt dat hieronder toegelicht. Wordt een maatregel niet toegelicht in deze paragraaf, dan zijn er geen noemenswaardige grenseffecten.

5. EU-aspecten

Wanneer er sprake is van Europeesrechtelijke aspecten van een maatregel, wordt dat hieronder toegelicht. Wordt een maatregel niet toegelicht in deze paragraaf, dan zijn er geen noemenswaardige Europeesrechtelijke aspecten.

6. Doenvermogen

7. Gevolgen voor Burgers en het bedrijfsleven

8. Uitvoeringsgevolgen Belastingdienst, Douane en Toeslagen

Uitvoeringstoetsen

PM

Uitvoeringskosten

PM

Tabel **PM**: *Uitvoeringskosten (bedragen x € 1.000)*

Maatregel	2024	2025	2026	2027	2028

9. Advies en consultatie

De maatregelen zijn gepubliceerd op www.internetconsultatie.nl.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel I

Artikel I, onderdeel B (artikel 37 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

In artikel 37, eerste lid, URIB 2001 is de zogenoemde dieetkostentabel opgenomen. De dieetkostentabel bevat een limitatieve opsomming van de meerkosten die behoren bij de combinatie van ziektebeeld, aandoening en type dieet. Deze meerkosten zijn aftrekbaar als dieetkosten binnen de regeling uitgaven voor specifieke zorgkosten. Een dieet moet wel als zodanig zijn voorgeschreven door een arts of diëtist om voor aftrek in aanmerking te komen. De tabel met de prijsgegevens voor het berekenen van de dieetmeerkosten is geactualiseerd. De wijzigingen in de tabel vloeien voort uit een prijsactualisatie voor het belastingjaar 2024 die is uitgevoerd door het Nibud. De vorige prijsactualisatie heeft plaatsgevonden in 2020 voor het belastingjaar 2021.

Wat een gezonde voeding voor een volwassen man kost, staat in tabel 1. Uit de tabel valt af te lezen dat de kosten voor gezonde voeding (de referentievoeding) voor een man van 19 tot en met 50 jaar per 1 juli 2023 € 7,66 per dag bedragen. De referentievoeding kostte in 2020 nog € 6,21. De kosten zijn dus gestegen met 23,3 procent. Dat komt overeen met de totale gemiddelde prijsontwikkeling van voedingsmiddelen over de periode 2020-2023 van 23,6 procent.¹⁵

Tabel **PM**: Kosten gezonde voeding per dag (referentievoeding)

	Per 1 juli 2023	2020
Man 19 t/m 50 jaar	€ 7,66	€ 6,21

De meerkosten die een persoon heeft als gevolg van een dieet, is het verschil tussen de prijs van het referentiedieetadvies en die van de standaardreferentievoeding, omgerekend naar een bedrag per jaar. De meerkosten worden op € 50 naar boven afgerond.

Voor het berekenen van de dieetmeerkosten zijn de prijsgegevens geactualiseerd op basis van de prijsgegevens van het Centraal Bureau voor de Statistiek. Omdat de prijzen van sommige voedingsmiddelen harder zijn gestegen dan van andere voedingsmiddelen, zijn de meerkosten van sommige diëten harder gestegen dan bij andere diëten het geval is. Daarnaast ontstaan verschillen doordat de meerkosten zoals gezegd op € 50 naar boven worden afgerond.

De prijzen van oliën en vetten en van zuivelproducten zijn het afgelopen jaar hard gestegen. Dat verklaart relatief grote verschillen bij diëten die veel oliën en (magere) melkproducten bevatten. De meerkosten van sommige andere diëten zijn daarentegen relatief weinig gestegen en voor een enkel dieet zijn de meerkosten gelijk gebleven. Deze diëten bevatten vervangende voedingsmiddelen die relatief weinig in prijs zijn gestegen, terwijl de prijzen van de voedingsmiddelen die zijn vervangen mogelijk sterker zijn gestegen.

Artikel I, onderdeel C (artikel 41 van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

¹⁵ CBS, Consumentenindex 2015=100.

Artikel 41 URIB 2001 bevat de voorwaarden waaraan de onderhandse akte van schenking voor de periodieke giften dient te voldoen. Als gevolg van de FVW 2024 wordt de daartoe strekkende delegatiebepaling opgenomen in artikel 6.38, zevende lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001 (Wet IB 2001) en geldt deze ook voor notariële akten. De wijziging van artikel 41 URIB 2001 geeft hieraan uitvoering. Met deze wijziging wordt bewerkstelligd dat de voorwaarden voor de periodieke giften gelden voor zowel onderhandse als notariële akten van schenking.

Voor periodieke giften geldt dat op grond van artikel XXXII FVW 2024 de aanpassingen in artikel 6.38 Wet IB 2001 voor het eerst toepassing vinden op periodieke giften waartoe de verplichting bij notariële of onderhandse akte op of na 1 januari 2024 wordt aangegaan. Dit geldt ingevolge artikel XX van deze regeling eveneens voor de aanpassing van artikel 41 URIB 2001.

Artikel I, onderdeel D (artikelen 41a en 41b van de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001)

Op grond van de artikelen 6.38, tweede lid, en 6.39, tweede lid, Wet IB 2001, zoals deze luiden met ingang van 1 januari 2024 als gevolg van de FVW 2024, worden giften in natura waarvan de waarde in het economische verkeer in totaal meer bedraagt dan € 10.000 (€ 20.000 voor partners) per kalenderjaar, slechts in aanmerking genomen voor zover die waarde in het economische verkeer volgt uit een onafhankelijk taxatierapport of een factuur. De ondergrens van € 10.000 (en van € 20.000 voor partners) geldt afzonderlijk voor andere giften in natura enerzijds en voor periodieke giften in natura anderzijds. Aan dit taxatierapport en deze factuur worden met ingang van 1 januari 2024 in de artikelen 41a en 41b URIB 2001 voorwaarden gesteld.

In artikel 41a, eerste lid, URIB 2001 wordt de eis opgenomen dat de taxatie is gedaan door een onafhankelijke taxateur, die zelf geen (direct of indirect) belang heeft bij de hoogte van de waarde van het te taxeren object of belang. Verder dient de taxateur te zijn ingeschreven in een register dat tot doel heeft zijn deskundigheid te waarborgen. Het beroep van taxateur is in Nederland geen beschermd beroep. Wel zijn er binnen verschillende vakgebieden organisaties die toezien op de kwaliteit van taxateurs. Zo bestaan er taxatieregisters, zoals die van de Federatie van Taxateurs Makelaars en Veilinghouders (Federatie TMV) en de Stichting het Verenigd Register van Taxateurs (VRT). Het staat de belastingplichtige vrij om naar eigen keuze een taxateur in te schakelen die ingeschreven is in een register dat de deskundigheid waarborgt binnen het vakgebied waarop de gift ziet. Dat kan indien gewenst ook een buitenlandse taxateur zijn die bijvoorbeeld is ingeschreven in een register dat zich baseert op het RICS Red Book/de International Valuation Standards. Deze standaarden bieden een houvast voor het doen van deskundige, onafhankelijke taxaties.

Artikel 41a, tweede lid, URIB 2001 stelt als eis dat de taxatie van de waarde in het economische verkeer van het object of belang maximaal drie maanden voorafgaand aan het moment van schenking of binnen zes maanden na het moment van schenking heeft plaatsgevonden. Hoewel de taxatie dient plaats te vinden naar de waarde in het economische verkeer op het moment van schenking, biedt deze periode enige flexibiliteit in het tijdstip van de taxatie. Daarbij is de toegestane taxatieperiode na het moment van schenking langer dan de periode voorafgaand aan de schenking, omdat een taxatie naar een (recent) verleden meer zekerheid geeft dan een taxatie naar de toekomst toe.

Artikel 41a, derde lid, URIB 2001 bevat de eisen waaraan het taxatierapport ten minste moet voldoen. De verwachting is dat de rapporten van taxateurs die zijn ingeschreven in een register van de Federatie TMV of de VRT ten minste aan die eisen voldoen. De onderdelen a en b van genoemd derde lid bevatten administratieve voorwaarden die zien op de (contact)gegevens van degene die de taxatie heeft verricht. Onderdeel c van genoemd derde lid vereist een verklaring dat de taxatie is gedaan aan de hand van een gedegen fysieke opname, ondersteund door visueel materiaal, zoals foto's, van het getaxeerde object. Dit geldt eveneens indien sprake is van een (financieel) belang, zoals het vruchtgebruik van een schilderij, aangezien de waarde van dat belang afhankelijk is van de waarde van het object. Een fysieke opname houdt in elk geval in dat de taxateur het object ter plaatse dient te hebben beoordeeld en niet (bijvoorbeeld) online. De voorwaarden in de onderdelen d en e van genoemd derde lid zijn hoofdzakelijk administratief van aard en zien op de datum van de fysieke opname, bedoeld in onderdeel c van genoemd derde lid, en de uiteindelijke getaxeerde waarde in het economische verkeer op het moment van de schenking.

De voorwaarden in artikel 41a, derde lid, onderdelen f, g en h, URIB 2001 zijn bedoeld ter onderbouwing van de vaststelling door de taxateur van de waarde in het economische verkeer, aangezien dit in de praktijk het voornaamste punt van discussie is tussen de belastingplichtige en de Belastingdienst. Hieronder valt allereerst een omschrijving van het type en de omvang van het object of het belang en de aard van het gebruik (onderdeel f). Daarnaast dient een omschrijving van de (markt)gegevens die relevant zijn voor de vastgestelde waarde te worden opgenomen (onderdeel g), evenals een motivering waarom en hoe de individuele taxatie afwijkt ten opzichte van de relevante gegevens (onderdeel h). Tot de relevante gegevens behoren zaken als de provenance (herkomst) en de staat van het voorwerp en de relevante marktgegevens. In het geval van bijvoorbeeld kunst en antiek zullen tot de relevante marktgegevens referentiewerken horen, oftewel objecten waarmee het getaxeerde object is vergeleken. De motivering kan dan een onderbouwing bevatten waarom is gekozen voor die referentiewerken en hoe die zich verhouden tot het getaxeerde object.

Een taxatierapport heeft ten opzichte van een factuur het voordeel dat het in de regel wordt opgesteld door een onafhankelijke deskundige en het een betere weergave geeft van de waarde in het economische verkeer op het moment van schenking of – bij periodieke giften – het aangaan van de verplichting tot het doen van de schenking. Om belastingplichtigen echter tegemoet te komen in de administratieve lasten die een verplicht taxatierapport met zich mee kan brengen, wordt onder voorwaarden het gebruik van een factuur toegestaan. Dit wordt uitgewerkt in artikel 41b URIB 2001. Het gebruik van een factuur in plaats van een taxatierapport is toegestaan bij recente aankopen. Hierbij wordt met name gedacht aan situaties dat iemand bijvoorbeeld een schilderij aankoopt en dat direct daarop schenkt aan een museum. Artikel 41b, eerste lid, URIB 2001 stelt de voorwaarde dat de factuurdatum van hetgeen wordt geschonken maximaal drie maanden voorafgaand aan de datum van schenking mag liggen (voor periodieke giften drie maanden voor het tijdstip van de akte van schenking). Hiermee wordt beoogd dat de prijs die is betaald bij aankoop van het object of belang niet als gevolg van tijdsverloop of marktontwikkelingen een grote afwijking kent ten opzichte van de waarde in het economische verkeer op het moment van de schenking. Het moet verder gaan om een recente factuur die de waarde in het economische verkeer bevat van het object van belang. Artikel 41b, tweede lid, URIB

2001 stelt daartoe de voorwaarde dat de factuur de waarde in het economische verkeer bevat zoals die door onafhankelijke partijen is of zou zijn overeengekomen. Artikel 41b, derde lid, URIB 2001 bevat een aantal voorwaarden van administratieve aard.

Artikel II

Artikel II, onderdeel A (artikel 1.1 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

Ingevolge artikel II, onderdelen C en D, komen de artikelen 4.3 en 12.3 URLB 2011 te vervallen met terugwerkende kracht tot en met 1 juli 2023. Deze artikelen zijn gebaseerd op artikel 19f Wet LB 1964 dat eveneens per 1 juli 2023 is vervallen op grond van de Wet toekomst pensioenen. Vanwege het vervallen van de artikelen 4.3 en 12.3 URLB 2011 en artikel 19f Wet LB 1964 komt ook de verwijzing in artikel 1.1 URLB 2011 naar artikel 19f Wet LB 1964 te vervallen met terugwerkende kracht tot en met 1 juli 2023.

Artikel II, onderdeel B (artikel 3.8 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

De in artikel 3.8, onderdelen a en b, URLB 2011 opgenomen forfaits voor de waarde van maaltijden, onderscheidenlijk huisvesting en inwoning, worden per 1 januari 2024 geïndexeerd met toepassing van de zogenoemde tabelcorrectiefactor.

Artikel II, onderdeel C (artikel 4.3 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

Artikel 19f Wet LB 1964 zoals dat gold tot en met en met 30 juni 2023 bevatte een delegatiegrondslag op grond waarvan regels konden worden gesteld ter bevordering van een goede uitvoering van hoofdstuk IIB Wet LB 1964 alsmede met betrekking tot samenloop van verschillende pensioenstelsels. In artikel 4.3 URLB 2011 zijn in dat kader nadere regels opgenomen met betrekking tot samenloop van verschillende pensioenstelsels. Een dergelijke samenloop van verschillende pensioenstelsels kan zich echter niet meer voordoen na invoering van de Wet toekomst pensioenen per 1 juli 2023. Daarom vervalt artikel 4.3 URLB 2011 met terugwerkende kracht tot en met 1 juli 2023. Wel is voorzien in overgangsrecht in het in de Wet toekomst pensioenen opgenomen artikel 38q Wet LB 1964.

Artikel II, onderdeel D (artikel 12.3 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

Artikel 19f Wet LB 1964 zoals dat gold tot en met 30 juni 2023 bevatte een delegatiegrondslag op grond waarvan regels konden worden gesteld ter bevordering van een goede uitvoering van hoofdstuk IIB Wet LB 1964. Artikel 12.3 URLB 2011 bevat in dat kader nadere regels voor de actuariële herrekening van VUT- of prepensioenuitkeringen, wanneer in de betreffende regeling de ingangsdatum van de uitkeringen is vastgesteld op een eerdere datum dan 1 januari 2006. Aangezien de delegatiegrondslag voor dit artikel is vervallen per 1 juli 2023, vervalt dit artikel met terugwerkende kracht tot en met 1 juli 2023. De bepaling had overigens ook door het verloop van tijd al enige tijd geen belang meer.

Artikel II, onderdeel E (artikel 12.3a van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011)

In artikel 12.3a URLB 2011 is de marktrente opgenomen die op een aanspraak ingevolge een oudedagsverplichting als bedoeld in artikel 38p, eerste lid, Wet LB 1964 jaarlijks moet worden

toegepast. Deze marktrente is het rekenkundig gemiddelde van de U-rendementen over de maanden van het voorafgaande kalenderjaar, zoals deze maandelijks zijn gepubliceerd door het Centrum voor Verzekeringsstatistiek van het Verbond van Verzekeraars. Met de aanpassingen van genoemd artikel 12.3a wordt vastgelegd wat de op deze wijze berekende marktrente voor 2024 is die op de aanspraak ingevolge een oudedagsverplichting dient te worden toegepast.

Artikel III

Artikel III (artikel 5 Regeling loonbelasting- en premietabellen 1990)

De wijziging van artikel 5, vierde en vijfde lid, RLPT 1990 ziet op een aanpassing van de percentages die moeten worden gehanteerd bij de definitieve berekening van de over bijstandsuitkeringen verschuldigde loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen. Met deze wijziging worden de genoemde percentages aangepast aan de percentages voor de loonbelasting, de premie voor de volksverzekeringen en de IAB Zvw die met ingang van 1 januari 2024 van toepassing zijn voor het loon dat wordt belast in de eerste tariefschijf.

Artikel IV

Artikel IV, onderdeel A (artikel 1a.1 van de Regeling gegevensuitvraag loonaangifte)

Artikel 1a.1 van de Regeling gegevensuitvraag loonaangifte regelt welke gegevens een inhoudingsplichtige moet verstrekken in de loonaangifte. Met ingang van 1 januari 2024 wordt een aantal wijzigingen in het Besluit SUWI doorgevoerd dat leidt tot een aantal wijzigingen in de gegevens die in het kader van de loonaangifte moeten worden verstrekt.

De rubriek 'indicatie vakantiebonnen toegepast' wordt vervangen door 'indicatie deelname tijdsparfondsen'. In deze rubriek wordt tot en met 2023 aangegeven dat binnen een IKV de regeling vakantiebonnen of tijdsparen is toegepast. Er bestaat geen cao of andere collectieve arbeidsvoorwaardenregeling meer die voorziet in de verstrekking van vakantiebonnen. Daarom is het niet langer nodig om in de rubriek te verwijzen naar vakantiebonnen. UWV heeft de informatie over tijdsparfondsenregelingen nodig voor de beoordeling van uitkeringsrechten.

Artikel IV, onderdeel B (artikel 1a.4 van de Regeling gegevensuitvraag loonaangifte)

Zoals is toegelicht in het algemeen deel van deze toelichting, regelt artikel 1a.4 van de Regeling gegevensuitvraag loonaangifte regels op welke manier inhoudingsplichtigen gegevens per IKV moeten aanleveren. Met deze vastlegging is geen inhoudelijke wijziging beoogd ten opzichte van het al langer gehanteerde beleid op dit punt. Hierna worden de verschillende leden en onderdelen van genoemd artikel toegelicht.

De inhoudingsplichtige is verplicht om via de loonaangifte gegevens van een rechtsbetrekking per IKV aan de Belastingdienst te verstrekken. Met een rechtsbetrekking wordt een juridische verhouding bedoeld. Dat ziet in de eerste plaats op de dienstbetrekking. Dit is een rechtsbetrekking tussen werkgever en werknemer (ofwel: arbeidsverhouding). Inhoudingsplichtigen kunnen echter ook op basis van een ander soort rechtsbetrekking de verplichting hebben om loonaangifte te doen, namelijk als sprake is van een uitkerings situatie. In het eerste lid wordt geregeld wat onder uitkeringsgerechtigden worden verstaan, namelijk mensen

met recht op een uitkering of voorziening. Een uitkering waarvoor een uitkeringsgerechtigde in aanmerking komt kwalificeert als een socialezekerheidsuitkering.

In het tweede lid is geregeld dat onder IKV wordt verstaan de rechtsbetrekking tussen de inhoudingsplichtige met een werknemer of uitkeringsgerechtigde op grond van welke rechtsbetrekking loon, een uitkering of een gage wordt betaald die als grondslag voor de loonbelasting, premie volksverzekeringen, premies werknemersverzekeringen of IAB Zvw dient. Met andere woorden: de IKV is een administratieve verwerking van een rechtsbetrekking waarmee inhoudingsplichtigen en werkgevers in de loonaangifte opgave doen van deze rechtsbetrekking. Een arbeidsverhouding en een uitkeringsverhouding kwalificeren als zodanig. Iedere IKV heeft specifieke kenmerken die via de loonaangifte moeten worden opgegeven. Voorbeelden van deze kenmerken zijn het aantal gewerkte uren, het (soort) loon en het type contract.

In het derde lid is de hoofdregel opgenomen van het begin en het einde van de IKV op grond waarvan de inhoudingsplichtige/werkgever kan bepalen in welke gevallen hij opgave moet doen van een IKV, onder meer ten behoeve van de gegevensverwerking in de polisadministratie. Uitgangspunt is het begin en het einde van de rechtsbetrekking. Als een werknemer terwijl de dienstbetrekking voortduurt een recht krijgt op een uitkering, betekent dit niet het einde van de IKV 'dienstbetrekking', maar wel het begin van de IKV 'uitkering'.

Het vierde lid ziet op de situatie dat een werknemer zonder onderbreking hetzelfde werk blijft doen bij dezelfde inhoudingsplichtige/werkgever, maar op grond van een nieuwe arbeidsovereenkomst. Gedacht kan worden aan de situatie dat een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd wordt omgezet of voortgezet in een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd. Voorwaarde is wel dat de verzekerings situatie van de werknemer voor de werknemersverzekeringen niet verandert. Als de verzekerings situatie wijzigt, vangt wel een nieuwe IKV aan (zie ook de toelichting op het vijfde lid).

In het vijfde lid zijn uitzonderingen opgenomen waarbij ondanks dat de rechtsbetrekking niet eindigt, wel een nieuwe IKV aanvangt. Dit is zo opgenomen omdat zich in die rechtsbetrekkingen wijzigingen hebben voorgedaan, die anders zouden leiden tot niet wenselijke wijzigingen in de te betalen of in te houden loonbelasting en premie volksverzekeringen, premies werknemersverzekeringen of IAB Zvw.

Onderdeel a heeft betrekking op de situatie dat er sprake is van een wijziging in de verzekeringsplicht voor de werknemersverzekeringen. Bij een wijziging van omstandigheden kan het voorkomen dat een werknemer wel of juist niet meer verzekerd is voor de werknemersverzekeringen met een wijziging van de premieplicht voor de werkgever als gevolg. Bijvoorbeeld als een stagiair tijdens een stageperiode op basis van een fictieve dienstbetrekking werkzaamheden verrichtte en direct opvolgend een arbeidsovereenkomst krijgt aangeboden.

Onderdeel b ziet op de situatie dat in de rechtsbetrekking de toepassing van de tabelkleur (groen of wit) voor de loonheffing in de loop van het kalenderjaar wijzigt. Bedoeld wordt de overgang van de toepassing van de witte tabel voor alle loontijdvakken (dus van een maand, een week, een dag, een kwartaal en van vier weken) naar toepassing van de groene tabel voor alle loontijdvakken (dus van een maand, een week, een dag, een kwartaal en van vier weken), of in de omgekeerde situatie, dus van toepassing van groene tabel naar toepassing van de witte tabel voor alle tijdvakken. De witte tabel is van toepassing op loon uit tegenwoordige dienstbetrekking waarop de arbeidskorting in de loonheffing kan worden toegepast; de groene tabel wordt gebruikt voor

loon uit vroegere dienstbetrekking waarop geen arbeidskorting mag worden toegepast. Voor de rechtsbetrekking dient dan een nieuwe IKV te worden aangemaakt. Daarmee kunnen de juiste gegevens worden gebruikt voor het vullen van de vooraf ingevulde aangifte (VIA) voor de inkomstenbelasting. Deze uitzondering is niet van toepassing als binnen eenzelfde tabelkleur een ander loontijdvak wordt toegepast.

Onderdeel c heeft betrekking op situaties waarbij een inhoudingsplichtige/werkgever binnen een loonheffingnummer verschillende volgnummers heeft (bv. 1234.56.789.L.01 en 1234.56.789.L.02). Dit is een administratieve mogelijkheid die inhoudingsplichtigen/werkgevers hebben om groepen werknemers in de loonaangifte te (onder)scheiden. Bij de overgang van een werknemer, zonder dat de arbeidsovereenkomst wordt beëindigd, van het ene volgnummer (bijvoorbeeld L.01) naar het andere volgnummer (L.02) van die inhoudingsplichtige/werkgever, moet een nieuwe IKV worden aangemaakt.

Onderdeel d heeft betrekking op de situatie dat de inhoudingsplichtige geen IAB Zvw meer verschuldigd is, maar de verzekeringsplichtige zelf de IAB Zvw betaalt via inhouding door de inhoudingsplichtige. Ook bij een wijziging in omgekeerde richting is dit onderdeel van toepassing.

Het zesde lid heeft betrekking op de situatie van de werknemer met een uitzendovereenkomst, die al geruime tijd geen arbeid heeft verricht op grond van die overeenkomst en van wie die overeenkomst formeel niet is geëindigd. In principe gelden voor uitzendovereenkomsten dezelfde regels over begin en einde van de IKV als bij andere IKV's, niet zijnde uitzendovereenkomsten. In bepaalde gevallen eindigt de uitzendovereenkomst formeel niet, maar wordt er ook niet gewerkt. In beginsel zou de IKV dan blijven voortduren. Indien de werknemer met een uitzendovereenkomst (met uitzendbeding) gedurende 26 weken geen arbeid heeft verricht, geeft het uitzendbedrijf op grond van deze bepaling het einde van de IKV op.

Artikel IV, onderdeel C (artikel 1a.4 van de Regeling gegevensuitvraag loonaangifte)

Artikel IV, onderdeel C, dat regelt dat artikel 1a.4 van de Regeling gegevensuitvraag loonaangifte vervalt, treedt in werking op het moment dat het Besluit van 26 maart 2021, houdende wijziging van het Besluit SUWI en het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen in verband met de definiëring van de inkomstenverhouding voor de gegevensset van de polisadministratie (Stb. 2021, 198) vervalt. **PM toelichting op het verband tussen dat besluit en de onderhavige regeling.**

Artikel V

Artikel V, onderdeel B (artikelen 4 en 4a van de Uitvoeringsbeschikking vennootschapsbelasting 1971)

Artikel 16 Wet Vpb 1969 bevat de giftenaftrek voor de vennootschapsbelasting. Op grond van de FVW 2024 geldt met ingang van 1 januari 2024 ook voor de giftenaftrek in de vennootschapsbelasting voor giften in natura met een waarde in het economische verkeer van meer dan € 10.000 dat een onafhankelijk taxatierapport moet zijn opgemaakt of dat die waarde volgt uit een factuur. Het daarbij met ingang van 1 januari 2024 in te voeren artikel 16, vierde lid, Wet op de vennootschapsbelasting 1969 (Wet Vpb 1969) biedt de mogelijkheid om bij ministeriële regeling voorwaarden aan het taxatierapport en de factuur te stellen. De voorwaarden hiervoor zijn

gelijklopend aan de voorwaarden zoals die voor de inkomstenbelasting gelden. Voor een nadere toelichting wordt daarom verwezen naar de toelichting op de artikelen 41a en 41b URIB 2001.

Artikel V, onderdeel C (bijlage behorende bij de Uitvoeringsbeschikking vennootschapsbelasting 1971)

In de bijlage bij de Uitvoeringsbeschikking Vpb 1971 zijn de woonlandfactoren opgenomen voor andere lidstaten van de Europese Unie (EU-lidstaten), andere staten die partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER-staten) en Zwitserland. Op basis van deze woonlandfactoren wordt het loonsomcriterium van € 100.000, bedoeld in de artikelen 2d, onderdeel g, en 2e, eerste lid, onderdeel g, Uitvoeringsbeschikking Vpb 1971, vertaald naar de maatstaven van de staat waarin de (tussen)houdster is gevestigd (voor toepassing van artikel 17, derde lid, onderdeel b, Wet Vpb 1969) of de CFC is gevestigd of gelegen (voor toepassing van de artikelen 13ab, vijfde lid, onderscheidenlijk 15e, elfde lid, Wet Vpb 1969). De woonlandfactoren worden berekend conform de systematiek van de Regeling woonlandbeginsel in de sociale zekerheid 2012. In de genoemde bijlage wordt de woonlandfactor voor PM van thans PM% vervangen door PM%.

De wijziging treedt in werking per 1 januari 2024 en vindt voor het eerst toepassing met betrekking tot de boekjaren die aanvangen op of na 1 januari 2024.

Artikel VI

Artikel VI, onderdeel A (artikel 2 van de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden)

Op grond van artikel 13ab, derde lid, onderdeel d, Wet Vpb 1969 geldt de aanvullende CFC-maatregel ten aanzien van gecontroleerde lichamen die zijn gevestigd in staten die op 1 oktober van het kalenderjaar dat voorafgaat aan het kalenderjaar waarin het boekjaar aanvangt lichamen niet of naar een statutair tarief van minder dan 9% onderwerpen aan een belasting naar de winst.

PM

Op grond van artikel 13ab, derde lid, onderdeel e, Wet Vpb 1969 geldt de aanvullende CFC-maatregel ook ten aanzien van gecontroleerde lichamen die zijn gevestigd in staten die zijn opgenomen in de in het kalenderjaar dat voorafgaat aan het kalenderjaar waarin het boekjaar aanvangt geldende EU-lijst van niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden. In dit kader worden [PM: aantal] staten [PM: toegevoegd aan/verwijderd van] de in artikel 2, onderdeel b, van de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden opgenomen lijst. Het betreft [PM: landen]. Deze staten zijn namelijk [PM: toegevoegd aan/ verwijderd van] de EU-lijst van niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden.

Deze wijzigingen treden in werking per 1 januari 2024 en vinden voor het eerst toepassing met betrekking tot boekjaren die aanvangen op of na die datum.

Artikel VI, onderdeel B (artikel 2a van de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden)

Op grond van artikel 1.2, eerste lid, onderdeel e, van de Wet bronbelasting 2021 (Wet BB 2021) worden de staten aangewezen die voor de toepassing van de bronbelasting kwalificeren als laagbelastende jurisdictie. Artikel 1.2, eerste lid, onderdeel e, onder 1°, Wet Bb 2021 ziet op de aanwijzing van staten die op 1 oktober van het kalenderjaar dat voorafgaat aan het kalenderjaar waarin de voordelen worden genoten lichamen niet of naar een statutair tarief van minder dan 9% onderwerpen aan een belasting naar de winst. Deze staten zijn aangewezen in artikel 2a, onderdeel a, van de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden. Op grond van artikel 1.2, eerste lid, onderdeel e, onder 2°, Wet BB 2021 worden de staten aangewezen die zijn opgenomen in de in het kalenderjaar dat voorafgaat aan het kalenderjaar waarin de voordelen worden genoten geldende EU-lijst van niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden. Deze staten zijn aangewezen in artikel 2a, onderdeel b, van de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden. De mutaties die in dat kader plaatsvinden in de in artikel 2a, [PM: onderdeel a en/of onderdeel b], van de Regeling laagbelastende staten en niet-coöperatieve rechtsgebieden voor belastingdoeleinden opgenomen lijst van aangewezen staten zijn identiek aan de mutaties in artikel 2, [PM: onderdeel a en/of onderdeel b], van die regeling.

Artikel VII

Artikel VII (bijlage behorende bij de Uitvoeringsbeschikking dividendbelasting 1965)

In de bijlage bij de Uitvoeringsbeschikking DB 1965 zijn de woonlandfactoren opgenomen voor andere EU-lidstaten, EER-staten en Zwitserland. Op basis van deze woonlandfactoren wordt het loonsomcriterium van € 100.000, bedoeld in artikel 1bis, onderdeel g, Uitvoeringsbeschikking DB 1965, vertaald naar de maatstaven van de staat waarin de (tussen)houdster is gevestigd voor toepassing van artikel 4, derde lid, aanhef en onderdeel c, van de Wet op de dividendbelasting 1965. De woonlandfactoren worden berekend conform de systematiek van de Regeling woonlandbeginsel in de sociale zekerheid 2012. In de genoemde bijlage wordt de woonlandfactor voor [PM land] van thans PM% vervangen door PM%.

Artikel VIII

Artikel VIII (bijlage behorende bij de Uitvoeringsregeling bronbelasting 2021)

In de bijlage bij de UBB 2021 zijn de woonlandfactoren opgenomen voor andere EU-lidstaten, EER-staten en Zwitserland. Op basis van deze woonlandfactoren wordt het loonsomcriterium van € 100.000, bedoeld in artikel 2, onderdeel g, URBB 2021, vertaald naar de maatstaven van de staat waarin de voordeelgerechtigde is gevestigd voor toepassing van artikel 2.1, vijfde lid, Wet BB 2021. De woonlandfactoren worden berekend conform de systematiek van de Regeling woonlandbeginsel in de sociale zekerheid 2012. In de genoemde bijlage wordt de woonlandfactor voor [PM land] van thans PM% vervangen door PM%.

Artikel IX

Artikel IX (bijlage B bij de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968)

De uitvoer of plaatsing onder de regeling douane-entrepot van goederen is belast met 0% btw (nihil) op grond van artikel 9, tweede lid, onderdeel b, Wet op de omzetbelasting 1968 (Wet OB 1968)¹⁶. Daarvoor geldt wel de voorwaarde dat die uitvoer of plaatsing kan worden aangetoond (zie artikel 12, derde lid, Uitvoeringsbesluit omzetbelasting 1968). Indien bij de uitvoer van goederen of de aflevering van die goederen in een douane-entrepot sprake is van een achtereenvolgende levering zoals een abc transactie, is het voor de leverende ondernemer in de eerste schakel niet mogelijk om de uitvoer of de plaatsing in het douane-entrepot aan te tonen. Hij voert de goederen immers niet zelf uit of plaatst die goederen niet zelf in een douane-entrepot. Om in deze situatie de toepassing van het nultarief toch mogelijk te maken kan er gebruik worden gemaakt van een opdracht tot uitvoer of tot opslag in een entrepot. Die opdracht dient door iedere afnemer, behalve de laatste afnemer in het buitenland, te worden uitgereikt aan zijn leverancier. Artikel 19 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 eist dat die schriftelijke opdracht wordt opgemaakt overeenkomstig het in de bijlage B behorende bij deze regeling opgenomen model. Dat model is echter niet meer actueel. Zo wordt onder meer gesproken van 'de Gemeenschap' in plaats van 'de Unie'. Met de vervanging van de genoemde bijlage B wordt deze op enkele punten geactualiseerd en verduidelijkt.

Artikel X

Artikel X, onderdeel A (artikel 1 Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

Met het Eindejaarsbesluit 2023 wordt een lid toegevoegd aan artikel 5 van het UB BPM 1992. Het lid dat wordt toegevoegd regelt dat bij gebruikte motorrijtuigen, bedoeld in artikel 15 van de Wet BPM 1992, een teruggave wordt verleend met inachtneming van een vermindering overeenkomstig bij ministeriële regeling vast te stellen regels. Met deze regeling wordt via artikel X, onderdeel C, invulling gegeven aan deze grondslag. Dit vormt de aanleiding om in het eerste lid van artikel 1 UR BPM 1992 een verwijzing op te nemen naar artikel 5, tweede lid, UB BPM 1992.

Met ingang van 1 januari 2025 wordt de bpm-vrijstelling voor bestelauto's van ondernemers beëindigd. Als gevolg hiervan vervalt artikel 13a van de Wet BPM 1992. De verwijzing naar dit artikel in de UR BPM 1992 wordt hierom geschrapt.

Artikel X, onderdeel B (artikel 6a Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

Met ingang van 1 januari 2025 wordt de bpm-vrijstelling voor bestelauto's van ondernemers beëindigd. De grondslag van het reguliere bpm-tarief voor een bestelauto wordt omgezet van netto cataloguswaarde naar CO₂-uitstoot. Voor de vaststelling van de CO₂-uitstoot van een bestelauto wordt aangesloten bij het regime zoals dat nu al van toepassing is voor personenauto's. Hiervoor zijn wel twee redactionele aanpassingen nodig van artikel 6a van de UR BPM 1992. Met dit onderdeel wordt in die aanpassingen voorzien.

¹⁶ Jo. Tabel II behorende bij die wet.

Artikel X, onderdeel C (artikel 8 Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

Het eerste wijzigingsonderdeel borgt dat met ingang van 1 januari 2025 ook bestelauto's die worden gebruikt door de politie en brandweer en als zodanig kenbaar zijn gebruik kunnen maken van de specifieke afschrijvingspercentage die in artikel 8, eerste lid, UR BPM 1992 voor deze houders zijn vastgesteld. Het tweede wijzigingsonderdeel doet hetzelfde voor bestelauto's die zijn ingericht en uitsluitend worden gebruikt voor het vervoer van rolstoelgebruikers in groepsverband.

Met het derde wijzigingsonderdeel wordt verduidelijkt wat onder 'tonen van een motorrijtuig' wordt verstaan. Er wordt aangesloten bij de verduidelijking die met betrekking tot het tonen van een motorrijtuig in de Eindejaarsregeling 2022 is aangebracht in artikel 6 UR BPM 1992.

Met het vierde wijzigingsonderdeel wordt geregeld dat de vermindering bij een teruggave voor een gebruikt motorrijtuig, bedoeld in artikel 5 van de Wet BPM 1992, wordt gebaseerd op de wettelijke afschrijvingstabel.

Artikel X, onderdeel D (artikel 8c Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

Met ingang van 1 januari 2025 wordt de bpm-vrijstelling voor bestelauto's van ondernemers beëindigd. Artikel 13a van de Wet BPM 1992 komt te vervallen. Artikel 13a van de Wet BPM 1992 is nader uitgewerkt in artikel 8c UR BPM 1992. Het vervallen van artikel 13a van de Wet BPM 1992 vormt dan ook de aanleiding voor het vervallen van artikel 8c UR BPM 1992.

Artikel X, onderdeel E (bijlage I Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

Met de Eindejaarsregeling 2022 is het waardeverminderingpercentage zoals dat binnen de bpm wordt toegepast herijkt. Tegenbewijs ten aanzien van dit percentage van 31% is mogelijk. Aan het tegenbewijs is in ieder geval voldaan voor zover aannemelijk wordt gemaakt dat met een hoger percentage de taxatiewaarde ten minste het bedrag is dat is vermeld in de inkoopfactuur of inkoopverklaring. Bij dit bedrag kunnen de buitenlandse belastingen achterwege blijven, maar dient het bedrag wel te worden vermeerderd met de in Nederland verschuldigde bpm en btw. Om misverstanden hierover te voorkomen is een verduidelijking aangebracht in bijlage I van de UR BPM 1992.

Artikel XI

Artikel XI, onderdeel A (artikel 7.16a van de Algemene Douaneregeling)

Per 1 april 2018 zijn de ADR, de UR AWR 1994 en de Uitvoeringsregeling accijns gewijzigd om de werking van de geldende verdragen ten aanzien van bepaalde fiscale privileges die gelden voor buitenlandse NAVO¹⁷-strijdkrachten en de personeelsleden van die strijdkrachten die voor de dienstuitoefening in Nederland zijn gestationeerd te codificeren.

¹⁷ Noord Atlantische Verdragsorganisatie.

Uitgangspunt van de codificatie was dat in beginsel de op 1 april 2018 bestaande fiscale privileges op basis van de geldende verdragen gehandhaafd zouden blijven. Bij die codificatie is per abuis niet opgenomen dat de in artikel 7.16a ADR bedoelde gezinsleden dienen in te wonen bij deze NAVO-statusgerechtigden, dan wel afhankelijk dienen te zijn van de NAVO-statusgerechtigde en zich op Nederlands grondgebied dienen te bevinden.

De aanpassing van artikel 7.16a ADR strekt tot codificatie van de bestaande uitvoeringspraktijk dat gezinsleden van NAVO-statusgerechtigden voor de toepassing van afdeling 7.2a van hoofdstuk 7 ADR dienen in te wonen bij deze NAVO-statusgerechtigden, dan wel afhankelijk dienen te zijn van de NAVO-statusgerechtigde en zich op Nederlands grondgebied dienen te bevinden.

Artikel XI, onderdeel B (artikel 7:17 van de Algemene Douaneregeling)

In artikel 7:17 ADR zijn forfaitaire accijnstarieven opgenomen die van toepassing zijn op bepaalde accijnsgoederen die in kleine zendingen of als reizigersbagage in Nederland worden ingevoerd en waarvoor geen vrijstelling van accijns kan worden verleend. Voor een tweetal tabaksproducten is dit forfaitaire accijnstarief uitgedrukt als een percentage van de kleinhandelsprijs van soortgelijke producten. Bij invoer van bijvoorbeeld een pakje sigaretten zal daarom worden nagegaan wat dat pakje of een vergelijkbaar pakje in Nederland kost. Op die prijs wordt het forfaitaire accijnstarief toegepast. De wijziging van artikel 7:17 ADR strekt ertoe het forfaitaire accijnstarief voor rooktabak en sigaretten in de tabel opgenomen in dat artikel met ingang van 1 januari 2024 aan te passen aan de gewogen gemiddelde kleinhandelsprijzen (WAP, weighted average price) van rooktabak en sigaretten over het kalenderjaar 2022 zoals bekendgemaakt op 27 februari 2023 op de website van de Rijksoverheid. Voor rooktabak is deze WAP € 267,39 per kilogram en voor sigaretten € 377,80 per 1.000 stuks.

Artikel XI, onderdeel C (bijlage XIX van de Algemene Douaneregeling)

De aanpassing van bijlage XIX bij de ADR strekt tot actualisering van de daarin opgenomen opsomming van instellingen en internationale organisaties die – of waarvan de functionarissen – onder voorwaarden in aanmerking komen voor een vrijstelling van rechten bij invoer. Omdat de Nato Airborne Early Warning and Control Programme Management Agency (NAPMA) een civiele organisatie van de NAVO is die is opgericht onder het Verdrag nopens de rechtspositie van de NAVO, van de nationale vertegenwoordigers bij haar organen en van haar internationale staf (Verdrag van Ottawa), dient deze organisatie te worden toegevoegd in de in bijlage XIX opgenomen opsomming.

Artikel XII

Artikel XII, onderdeel A (artikel 7 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Aangezien de CBT-verrekening sinds december 2020 niet meer wordt toegepast, en deze volgt uit artikel 7, derde lid, UR Awir kan dit artikellid vervallen.

Artikel XII, onderdeel B (artikel 9 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Artikel 9 Awir wordt op een aantal punten gewijzigd. Zoals in het algemeen deel van deze toelichting is toegelicht vervalt in artikel 9, eerste lid, onderdeel a, onder 2, UR Awir het woord 'minderjarig'. Ook de bezittingen die zijn opgekomen van de zijde van meerderjarige kinderen blijven daardoor buiten beschouwing voor de vermogenstoets als de belanghebbende, diens partner en medebewoner en het kind zelf hierover niet kunnen beschikken. Bij deze bepaling kan het bijvoorbeeld gaan om bezittingen die op een bankrekening staan waarop een clause rust dat de ouders er geen beschikking over hebben (bijvoorbeeld tot het moment dat het kind een bepaalde leeftijd heeft bereikt). Ook kan het gaan om vermogen van een kind waarbij door een rechter goedgekeurd moet worden of van de bezittingen van dat kind kosten mogen worden betaald, de zogeheten BEM-clausules. De bezittingen van deze kinderen worden op verzoek van de belanghebbende niet meegenomen voor de vermogenstoets.

Aan artikel 9, eerste lid, onderdeel b, onder 1°, UR Awir wordt toegevoegd dat een vergoeding als bedoeld in artikel 9novies UR Awir niet wordt aangemerkt als immateriële vergoeding als bedoeld in het per 1 januari 2024 in te voegen artikel 9, eerste lid, onderdeel b, onder 1°, UR Awir. Dit heeft betrekking op immateriële schadevergoeding aan nabestaanden van vlucht MH17. De regeling voor deze immateriële schadevergoeding is om een tweetal redenen opgenomen in een separaat artikel en niet in artikel 9 UR Awir om een tweetal redenen. Ten eerste zijn de vermogensuitzonderingen met betrekking tot de bezittingen voor een in de tijd strikt afgebakende groep opgenomen in separate artikelen en niet in artikel 9 UR Awir. Ten tweede is dit van belang omdat, evenals voor de andere nieuwe uitzonderingen, geldt dat de termijn voor toepassing van de uitzondering uitsluitend ziet op de drie berekeningsjaren die volgen op het berekeningsjaar waarop het verzoek tot toepassing van de uitzondering betrekking heeft en niet op daarna volgende berekeningsjaren. De algemene bepaling voor vermogenstoetsuitzonderingen voor bezittingen voor immateriële schadevergoeding, artikel 9, eerste lid, onderdeel b, onder 1°, UR Awir, kent die beperking niet.

Voorts wordt in artikel 9, eerste lid, onderdeel b, onder 3°, UR Awir '(Stcrt. 2000, 16)' vervangen door 'zoals deze luidde op 31 maart 2014 of de Regeling tegemoetkoming asbestslachtoffers 2014'. Er was ten onrechte een verwijzing naar de Staatscourant opgenomen, omdat de regeling een citeertitel had. Daarnaast was geen rekening gehouden met de vervanging van die regeling door de Regeling tegemoetkoming asbestslachtoffers 2014. Laatstgenoemde regeling is tot op heden ten onrechte niet genoemd in de UR Awir bij de vermogenstoetsuitzonderingen.

Bovendien worden tegemoetkomingen op grond van de Regeling tegemoetkoming stoffengerelateerde beroepsziekten in een nieuw subonderdeel 19° toegevoegd aan de opsomming van eenmalige uitkeringen in artikel 9, eerste lid, onderdeel b, UR Awir waarvoor geldt dat de rendementsgrondslag, bedoeld in artikel 5.3 Wet IB 2001, op verzoek met een bedrag ter hoogte van die uitkeringen wordt verminderd voor de toepassing van de vermogenstoets voor de huurtoeslag. De vermogenstoename door het ontvangen van tegemoetkomingen op grond van de Regeling tegemoetkoming stoffengerelateerde beroepsziekten wordt uitgezonderd van de vermogenstoets in de eerste drie berekeningsjaren volgend op het kalenderjaar waarin de bezitting verkregen werd. Dit wordt geregeld in het nieuwe derde lid. In het nieuwe vierde lid is geregeld dat

een verzoek dat met betrekking tot een berekeningsjaar wordt gedaan, wordt geacht mede te zijn gedaan voor de volgende berekeningsjaren waarvoor het verzoek kan worden gedaan. In het geval van een tegemoetkoming op grond van de Regeling tegemoetkoming stoffengerelateerde beroepsziekten wordt het verzoek dus gedaan voor de drie berekeningsjaren die volgen op het berekeningsjaar waarin de bezitting is verkregen. Ook artikel 9, vijfde lid (nieuw), UR Awir wordt aangepast in verband met het nieuw toegevoegde derde lid en de vernummering van de daaropvolgende leden. Dat betekent dat de uitzondering ook van toepassing is op de zorgtoeslag en het kindgebonden budget. In dit nieuwe vijfde lid wordt namelijk geregeld dat een verzoek als bedoeld het eerste lid ook gedaan kan worden met betrekking tot de zorgtoeslag en het kindgebonden budget.

Artikel XII, onderdeel C (artikel 9bis van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Het huidige artikel 9bis UR Awir, dat betrekking heeft op de vermogenstoets voor letselschade-uitkeringen, kan vervallen aangezien op grond van dat artikel letselschade-uitkeringen buiten toepassing blijven bij de vermogenstoets tot 1 januari 2023. Op de plaats die vrijkomt, wordt een nieuwe vermogensuitzondering opgenomen, namelijk een vermogenstoetsuitzondering voor zorgmedewerkers met langdurige post-COVID-klachten. Indien zorgmedewerkers die te maken hebben met langdurige post-COVID klachten een eenmalige financiële tegemoetkoming van € 15.000 hebben ontvangen op grond van de Regeling zorgmedewerkers met langdurige post-COVID klachten, wordt op grond van artikel 9bis, eerste lid, UR Awir de rendementsgrondslag, bedoeld in artikel 5.3 Wet IB 2001, op verzoek van de belanghebbende verminderd met een bedrag ter hoogte van die financiële tegemoetkoming voor de toepassing van de vermogenstoetsen voor de huurtoeslag, de zorgtoeslag en het kindgebonden budget. De vermogenstoename door het ontvangen van deze financiële tegemoetkoming wordt uitgezonderd van de vermogenstoets in de eerste drie berekeningsjaren volgend op het kalenderjaar waarin de bezitting verkregen werd. Dit wordt geregeld in het tweede lid. Op grond van artikel 9bis, derde lid, UR Awir wordt een verzoek dat op grond van het eerste lid is gedaan, geacht mede te zijn gedaan voor de volgende berekeningsjaren waarvoor het verzoek kan worden gedaan.

Artikel XII, onderdeel D (artikel 9quater van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Artikel 9quater UR Awir heeft betrekking op de vermogenstoets voor regelingen inzake de hersteloperatie kinderopvangtoeslag. Hier worden een aantal onderdelen aan toegevoegd. Deze hebben betrekking op de ex-partners van een gedupeerde aanvrager kinderopvangtoeslag voor welke groep na inwerkingtreding van de Wet aanvullende regelingen hersteloperatie toeslagen regelingen zijn opgenomen in de Wht. Om te beginnen wordt aan het eerste lid, onderdeel f, een verwijzing opgenomen naar artikel 2.14h, eerste of derde lid, Wht. Dit betekent dat de rendementsgrondslag, bedoeld in artikel 5.3 Wet IB 2001, op grond van artikel 9quater, eerste lid, onderdeel f, UR Awir, op verzoek wordt verminderd met de compensatie van € 10.000 voor ex-partners op grond van artikel 2.14h, eerste lid, Wht voor de toepassing van de vermogenstoetsen voor de huurtoeslag, de zorgtoeslag en het kindgebonden budget. Hetzelfde geldt voor compensatie voor werkelijke schade die een ex-partner ontvangt op grond van artikel 2.14, derde

lid, Wht. Daarnaast wordt een verwijzing naar artikel 2.14i Wht toegevoegd aan artikel 9quater, eerste lid, onderdeel j, UR Awir. Dat artikel heeft betrekking op toegekende noodvoorzieningen. Door een verwijzing naar artikel 2.14i Wht toe te voegen aan genoemd onderdeel j, wordt de rendementsgrondslag, bedoeld in artikel 5.3 Wet IB 2001, op grond van artikel 9quater, eerste lid, onderdeel j, UR Awir, op verzoek verminderd met de incidentele noodvoorziening voor ex-partners die is toegekend op grond van artikel 2.14i Wht voor de toepassing van de vermogenstoetsen voor de huurtoeslag, de zorgtoeslag en het kindgebonden budget.

Artikel 9quater, tweede lid, UR AWIR wordt eveneens gewijzigd. Dit tweede lid ziet op het van overeenkomstige toepassing verklaren van het eerste lid in bepaalde situaties. Dit was al het geval voor bezittingen die door de belanghebbende zijn verkregen als gevolg van de feitelijke toebedeling aan de belanghebbende van een aan de voormalige partner van de belanghebbende toegekend bedrag als bedoeld in artikel 2.7, eerste of tweede lid, Wht. Daaraan wordt ten eerste toegevoegd de situatie dat er sprake is van de feitelijke toebedeling van de compensatie van € 10.000, bedoeld in artikel 2.14h, eerste lid, Wht, door de voormalige partner (de ex-partner) aan de belanghebbende (artikel 9quater, tweede lid, aanhef en onderdeel a, UR Awir). Daarnaast wordt op verzoek van de belanghebbende het eerste lid van overeenkomstige toepassing verklaard ten aanzien van een bezitting als bedoeld in artikel 5.3 Wet IB 2011 als deze bezitting is opgekomen van de zijde van een kind als gevolg van een tegemoetkoming als bedoeld in artikel 2.12 Wht (artikel 9quater, tweede lid, aanhef en onderdeel b, UR Awir). Dit heeft betrekking op een tegemoetkoming op grond van artikel 2.12 Wht voor een kind van de gedupeerde aanvrager van een kinderopvangtoeslag of van een ex-partner als bedoeld in die wet. Voor de bezittingen die opkomen van de zijde van een pleegkind is dit (voor alle bezittingen) al geregeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel a, onder 1°, UR Awir. Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat in artikel 9quater, eerste lid, UR Awir geen specifieke wijziging is opgenomen die verband houdt met de tegemoetkoming voor kinderen, pleegkinderen en voormalig pleegkinderen van de ex-partner. Dit is al geregeld omdat in artikel 2.13a Wht wordt verwezen naar artikel 2.12 Wht. Ook voor de kinderen van ex-partners is dus artikel 9quater, eerste lid, onderdeel n, UR Awir van toepassing.

Artikel XII, onderdeel E (artikelen 9octies en 9novies van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Na artikel 9septies worden twee nieuwe artikelen ingevoegd.

Het eerste artikel dat wordt ingevoegd (artikel 9octies UR Awir) heeft betrekking op een vermogenstoetsuitzondering voor de overlevenden en nabestaanden van het schietincident in Alphen aan den Rijn op 9 april 2011. Indien overlevenden en nabestaanden van het schietincident in Alphen aan den Rijn een bezitting hebben verkregen als gevolg van een schadevergoeding die na vaststelling door de Stichting Vergoeding slachtoffers schietincident Alphen aan den Rijn is verkregen, geldt op grond van artikel 9octies, eerste lid, UR Awir dat de rendementsgrondslag, bedoeld in artikel 5.3 Wet IB 2001, op verzoek van de belanghebbende met een bedrag ter hoogte van die schadevergoeding wordt verminderd voor de toepassing van de vermogenstoetsen voor de huurtoeslag, de zorgtoeslag en het kindgebonden budget. De vermogenstoename door het ontvangen van een dergelijke schadevergoeding wordt uitgezonderd van de vermogenstoets in de eerste drie berekeningsjaren volgend op het kalenderjaar waarin de bezitting verkregen werd. Dit wordt geregeld in het tweede lid. Op grond van artikel 9octies, derde lid, UR Awir wordt een

verzoek dat op grond van het eerste lid is gedaan, geacht mede te zijn gedaan voor de volgende berekeningsjaren waarvoor het verzoek kan worden gedaan.

Artikel XIII

Artikel XIII, onderdeel A (artikel 1c van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

De wijziging van artikel 1c UR AWR 1994 vloeit voort uit de in de FVW 2024 opgenomen redactionele wijziging in artikel 5b AWR.

Artikel XIII, onderdeel B (artikel 31bis van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

In artikel 31bis UR AWR 1994 is bepaald dat voor de toepassing van artikel 30ia, derde lid, onderdeel a, AWR het te betalen bedrag aan belasting geacht wordt reeds te zijn geheven, dan wel op aangifte te zijn voldaan of afgedragen, in een drietal situaties. Met de voorliggende wijziging worden twee situaties aan de ministeriële regeling toegevoegd. In artikel 31bis, eerste lid, onderdeel d, UR AWR 1994 wordt de situatie aangewezen waarin de belasting geacht wordt reeds te zijn geheven, dan wel op aangifte te zijn voldaan of afgedragen, in de situatie waarin een bedrag aan omzetbelasting ten onrechte in aftrek is gebracht waarna een naheffingsaanslag omzetbelasting met een te betalen bedrag aan belastingrente volgt, terwijl in plaats van die aftrek, onderscheidenlijk een gedeelte daarvan, recht bestond op een daarmee corresponderende bijdrage uit het BCF. In artikel 31bis, eerste lid, onderdeel e, UR AWR 1994 wordt de situatie aangewezen waarin de belasting geacht wordt reeds te zijn geheven, dan wel op aangifte te zijn voldaan of afgedragen, in de situatie waarin ten onrechte een bijdrage is ontvangen uit het BCF, waarna een beschikking als bedoeld in artikel 9, vierde lid, van de Wet op het BTW-compensatiefonds met een te betalen bedrag aan belastingrente volgt, terwijl in plaats van die bijdrage, onderscheidenlijk een gedeelte daarvan, recht bestond op een daarmee corresponderende teruggaaf van omzetbelasting.

Geregeld wordt dat deze regeling in werking treedt met ingang van 1 januari 2024, waarbij geldt dat deze regeling voor het eerst toepassing vindt met betrekking tot beschikkingen die op dat tijdstip nog niet onherroepelijk vaststaan.

Artikel XIII, onderdeel C (artikel 31b van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994)

Per 1 april 2018 zijn de Adr, de UR AWR 1994 en de Uitvoeringsregeling accijns gewijzigd om de werking van geldende verdragen ten aanzien van bepaalde fiscale privileges die gelden voor de buitenlandse NAVO-strijdkrachten en de personeelsleden van die strijdkrachten die voor de dienstuitoefening in Nederland zijn gestationeerd te codificeren.

Uitgangspunt van de codificatie was dat in beginsel de op 1 april 2018 bestaande fiscale privileges op basis van de geldende verdragen gehandhaafd zouden blijven. Bij die codificatie is per abuis niet als voorwaarde opgenomen dat de in artikel 31b UR AWR 1994 bedoelde gezinsleden dienen in te wonen bij deze NAVO-statusgerechtigden, dan wel afhankelijk dienen te zijn van de NAVO-statusgerechtigde en zich op Nederlands grondgebied dienen te bevinden.

De aanpassing van artikel 31b UR AWR 1994 strekt tot codificatie van de bestaande uitvoeringspraktijk dat gezinsleden van NAVO-statusgerechtigden voor de toepassing van hoofdstuk 9 UR AWR 1994 dienen in te wonen bij deze NAVO-statusgerechtigden, dan wel afhankelijk dienen te zijn van de NAVO-statusgerechtigde en zich op Nederlands grondgebied dienen te bevinden.

Artikel XIV

Artikel XIV, onderdeel A (artikel 3 van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003)

In artikel 3, zesde lid, URBD 2003 is momenteel onder meer geregeld dat B/CAP niet alleen belast is met de heffing en invordering van de motorrijtuigenbelasting en de belasting zware motorrijtuigen, maar ook mede belast is met de heffing en invordering van overige rijksbelastingen. Ook de minimum CO₂-prijs elektriciteitsopwekking en de CO₂-heffing industrie betreffen rijksbelastingen. Echter, de heffing en invordering van beide belastingen zijn uitsluitend opgedragen aan de Dienst Nederlandse Emissieautoriteit (**Dienst NEa**).¹⁸ Het hoofd van de afdeling Serviceverlening & Organisatie van de Dienst NEa is daarvoor aangewezen als inspecteur en ontvanger.¹⁹ Om misverstanden te voorkomen, worden daarom in artikel 3, zesde lid, UR BD 2003 de minimum CO₂-prijs elektriciteitsopwekking en de CO₂-heffing industrie uitgezonderd van de 'overige rijksbelastingen' ten aanzien waarvan B/CAP mede is belast met de heffing en invordering. Hiermee is geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Artikel XIV, onderdeel B (artikel 20 van de Uitvoeringsregeling Belastingdienst 2003)

In artikel 20, eerste lid, van de URBD 2003 is een lijst opgenomen van instellingen en personen die op grond van internationaal recht geheel of gedeeltelijk zijn vrijgesteld van belasting en die ressorteren onder de algemeen directeur van de Belastingdienst/Particulieren (kantoor Den Haag). Team Internationale Fiscale Behandeling van genoemd kantoor Den Haag (IFB) verleent deze vrijstellingen.

De NAPMA is een civiele organisatie van de NAVO die is opgericht onder het Verdrag nopens de rechtspositie van de Noord Atlantische Verdragsorganisatie, van de nationale vertegenwoordigers bij haar organen en van haar internationale staf (Verdrag van Ottawa). Op grond van paragraaf 2 van de Notawisseling houdende een verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de NAVO²⁰ betreffende de privileges en immuniteiten van het personeel van het NAPMA en hun gezinsleden van 29 september 2006 genieten de general manager van NAPMA, diens plaatsvervanger en administratief, technisch en dienstpersoneel de privileges en immuniteiten van diplomaten van vergelijkbare rang.

Met de toevoeging van onderdeel v aan artikel 20, eerste lid, UR BD 2003 wordt de bestaande uitvoeringspraktijk gecodificeerd dat genoemde personen van de NAPMA ressorteren onder de algemeen directeur van de Belastingdienst/Particulieren (kantoor Den Haag).

¹⁸ Artikel 71g, eerste en tweede lid, en 71r, eerste en tweede lid, Wet belastingen op milieugrondslag.

¹⁹ Artikel 7a, eerste lid, UR BD 2003.

²⁰ Trb 2006, 228.

Artikel XV

Artikel XV, onderdeel A (artikel 1 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Sinds 1 januari 2018 is artikel 93a van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren komen te vervallen. Hierdoor kan de in artikel 1, eerste lid, URIW 1990 opgenomen verwijzing naar artikel 93a van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren komen te vervallen.

Artikel XV, onderdeel B (artikel 3 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Artikel 25, negende lid, van de Invorderingswet 1990 (IW 1990) bepaalt dat bij ministeriële regeling regels worden gesteld met betrekking tot het verlenen van uitstel van betaling voor de duur van ten hoogste tien jaar voor de verschuldigde belasting, voor zover daarin is begrepen inkomstenbelasting ter zake van de vervreemding van een aanmerkelijk belang. Uit artikel 3, tweede lid, URIW 1990 volgt dat de belastingschuldige in aanmerking komt voor het eerdergenoemde uitstel als de verschuldigde belasting het bedrag van € 2.269 te boven gaat. Het bedrag van € 2.269 is gebaseerd op het bedrag van fl. 5.000 en is nooit geïndexeerd. Rekening houdend met de ontwikkeling van de consumentenprijzen staat het bedrag nu gelijk aan circa € 3.350. Met deze wijziging wordt het bedrag van € 2.269 per 1 januari 2024 geactualiseerd en verhoogd naar € 3.350.

Artikel XV, onderdeel C (artikel 3a van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Artikel 25, elfde lid, IW 1990 bepaalt dat bij ministeriële regeling regels worden gesteld met betrekking tot het verlenen van uitstel van betaling voor de duur van ten hoogste tien jaar voor de verschuldigde belasting, voor zover daarin is begrepen inkomstenbelasting ter zake van inkomen uit aanmerkelijk belang. Uit artikel 3a, tweede lid, URIW 1990 volgt dat de belastingschuldige in aanmerking komt voor het eerdergenoemde uitstel als de verschuldigde belasting het bedrag van € 2.269 te boven gaat. Het bedrag van € 2.269 is gebaseerd op het drempelbedrag dat geldt om in aanmerking te komen voor uitstel van betaling op grond van artikel 25, elfde lid, IW 1990, te weten € 2.269. Het laatstgenoemde bedrag is gebaseerd op het bedrag van fl. 5.000 en is nooit geïndexeerd. Rekening houdend met de ontwikkeling van de consumentenprijzen staat het bedrag nu gelijk aan circa € 3.350. Met deze wijziging wordt het bedrag van € 2.269 per 1 januari 2024 geactualiseerd en verhoogd naar € 3.350.

Artikel XV, onderdeel D (artikel 12 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Met de wijziging van artikel 12, tweede lid, onderdeel e, URIW 1990 wordt de daarin opgenomen tekst 'bank- of girorekening' vervangen door 'bankrekening', aangezien girorekeningen niet meer bestaan.

Artikel XV, onderdeel E (artikel 15 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

In artikel 15, eerste lid, onderdeel f, URIW 1990 is het bedrag opgenomen dat bij de vaststelling van de betalingscapaciteit, bedoeld in artikel 11 URIW 1990, in aanmerking mag worden genomen als uitgaven voor het houden van kostgangers. Met deze wijziging wordt dit bedrag per 1 januari 2024 geactualiseerd.

Artikel XV, onderdelen F en G (artikelen 27 en 28 van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

In de artikelen 27, onderdeel e, en 28, tweede lid, onderdeel e, URIW 1990 wordt verwezen naar de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren. Deze wet is echter vervallen met ingang van 21 april 2021. Hierdoor kunnen de artikelen 27, onderdeel e, en 28, tweede lid, onderdeel e, URIW 1990 komen te vervallen. Artikel 27 URIW, onderdeel f, 1990 wordt in dat kader verletterd tot onderdeel e.

Artikel XV, onderdeel H (opschrift hoofdstuk III van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

In het opschrift van hoofdstuk III URIW 1990 wordt onder meer verwezen naar de betalingskorting. Ingevolge het Belastingplan 2024 komt de betalingskorting met ingang van 1 januari 2024 te vervallen. In dat kader moeten ook de in de URIW 1990 opgenomen artikelen die zien op de betalingskorting komen te vervallen en is de in het opschrift opgenomen verwijzing naar de betalingskorting niet langer relevant.

Artikel XV, onderdeel I (artikelen 28b, 28c, 28d en 28e van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

De artikelen 28b, 28c, 28d en 28e URIW 1990 schrijven voor op welke wijze de te verlenen en terug te nemen betalingskorting moet worden vastgesteld. In verband met de afschaffing van de betalingskorting ingevolge het Belastingplan 2024 met ingang van 1 januari 2024 hebben deze artikelen met ingang van die datum hun belang verloren.

Artikel XV, onderdeel J (artikel 40d van de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990)

Artikel 40d URIW 1990 is een overgangsbepaling die betrekking heeft op de Wet werk en inkomen kunstenaars. Aangezien deze wet is komen te vervallen per 1 januari 2012, heeft het eerdergenoemde artikel zijn belang verloren. Hierdoor kan artikel 40d URIW 1990 komen te vervallen.

Artikel XVI

Artikel XVI (bijlage van de Uitvoeringsregeling inleners-, keten-, en opdrachtgeversaansprakelijkheid 2004)

In de standaard g-rekeningovereenkomst die in de bijlage bij de UR Ikoa 2004 is opgenomen, wordt een onvolledige verwijzing naar de IW 1990 hersteld. In de standaard g-rekeningovereenkomst wordt onder punt 7 – waaruit de mogelijkheid voor de rekeninghouder volgt om bedragen door te storten – alleen verwezen naar de artikelen 34, derde lid, en 35, vijfde lid, IW 1990. Onder punt 9 – waaruit de verplichting volgt voor de rekeninghouder om een bedrag terug te storten – wordt echter mede verwezen naar artikel 35a IW 1990.

Artikel 35 IW 1990 ziet op de aansprakelijkheid van een aannemer bij de aanneming van werk, de zogenaamde ketenaansprakelijkheid. Uit artikel 35a, eerste lid, IW 1990 volgt een uitbreiding van die ketenaansprakelijkheid tot de opdrachtgever in de confectiesector. De uitbreiding van de ketenaansprakelijkheid ziet ook op de koper van nog te vervaardigen kleding,

aangezien die wordt gelijkgesteld met de opdrachtgever, bedoeld in artikel 35a, eerste lid, IW 1990. De aannemer dan wel opdrachtgever heeft de mogelijkheid om een aansprakelijkstelling te beperken door de verschuldigde belastingen en premies op een g-rekening te storten.

Aangezien punt 7 – net als punt 9 – ook betrekking heeft op een situatie als bedoeld in artikel 35a, eerste lid, IW 1990 is het onlogisch dat bij punt 7 alleen wordt verwezen naar de artikelen 34, derde lid, en 35, vijfde lid, IW 1990. Gelet daarop wordt de verwijzing onder punt 7 aangevuld met een verwijzing naar artikel 35a, eerste lid, IW 1990.

Artikel XVII

Artikel XVII, onderdeel A (artikel 1.1 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES)

Ingevolge het Belastingplan BES eilanden 2024 komt artikel 6.1, onderdeel f, van de Belastingwet BES met ingang van 1 januari 2024 komen te vervallen. De aanleiding hiervoor is de introductie van een uniforme definitie van het begrip personenauto voor de BES belastingen. Daardoor is het in 2024 niet langer mogelijk om op grond van artikel 6.1, onderdeel f, van de Belastingwet BES bij ministeriele regeling motorrijtuigen met betrekking tot de algemene bestedingsbelasting (ABB) niet aan te merken als een personenauto in de zin van de Wet BPM 1992. Dit heeft echter geen directe gevolgen doordat op 1 januari 2024 artikel 1.3, tweede lid, van de Belastingwet BES in de plaats treedt van artikel 6.1, onderdeel f van die wet. De in artikel 1.1 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES opgenomen verwijzing naar artikel 6.1 van de Belastingwet BES wordt daarom vervangen voor een verwijzing naar artikel 1.3 van die wet.

Door middel van het in 2018 geïntroduceerde artikel 4.4, onderdeel i, van de Belastingwet BES kunnen bepaalde charitatieve of culturele instellingen, doelen voor de behartiging van het algemeen nut of een sociaal belang of organisaties van werkgevers of werknemers bij ministeriele regeling vrijgesteld worden van de vastgoedbelasting. Artikel 4.2 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES is de uitwerking van artikel 4.4, onderdeel i, van de Belastingwet BES. Abusievelijk is bij de introductie van artikel 4.2 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES in artikel 1.1 van die regeling geen verwijzing naar artikel 4.4 van de Belastingwet BES opgenomen. Deze omissie wordt met deze wijziging hersteld.

Artikel XVII, onderdelen B en C (artikelen 1.2 en 6.2 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES)

Wegens een veelvoud aan definities, bestond er behoefte aan een uniforme definitie van het begrip personenauto voor de BES belastingen. Om die reden wordt door middel van het Belastingplan BES eilanden 2024 per 1 januari 2024 het begrip personenauto gedefinieerd in artikel 1.3, eerste lid, onderdeel t, van de Belastingwet BES. Hierdoor kan artikel 6.1, onderdeel f van die wet, en in het verlengde daarvan artikel 6.2 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES, vervallen.

De mogelijkheid die artikel 6.1, onderdeel f, van de Belastingwet BES bood om motorvoertuigen om redenen van algemeen belang of bepaalde maatschappelijke belangen met betrekking tot de ABB niet aan te merken als een personenauto in de zin van de Nederlandse Wet BPM, is door middel van de introductie van artikel 1.3, tweede lid, van de Belastingwet BES behouden. Artikel 1.2 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES bevat de nadere uitwerking van

artikel 1.3, tweede lid, van de Belastingwet BES. Inhoudelijk is artikel 1.2 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES vrijwel identiek aan het huidige artikel 6.2 van die regeling. Het enige verschil is dat artikel 1.2 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES ook van toepassing is op bestelauto's.

Hoewel artikel 1.3, tweede lid, van de Belastingwet BES ook de mogelijkheid biedt om motorrijtuigen met betrekking tot de inkomstenbelasting of de loonbelasting niet aan te merken als een personenauto of bestelauto in de zin van de Wet, bestaan er vooralsnog geen redenen van algemeen belang of bepaalde maatschappelijke belangen om van deze mogelijkheid gebruik te maken, althans niet van voldoende gewicht.

Artikel XVII, onderdeel D (artikel 8.1 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES)

In het systeem van de Belastingwet BES gaat aan het doen van de aangifte een uitnodiging daartoe vooraf. Op dit moment wordt die uitnodiging op papier per post toegezonden, ook indien de aangifte langs elektronische weg gedaan kan worden. Vanaf 1 januari 2025 worden in de Belastingwet BES de mogelijkheden verruimd om administratieplichtigen elektronisch aangifte te laten doen voor zover het de in artikel 8.2, derde lid, van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES genoemde belastingmiddelen betreft. Met de wijziging van artikel 8.1 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES wordt geregeld dat in die gevallen, waarin het verkeer van de administratieplichtige naar de Belastingdienst al op elektronische wijze verloopt, althans voor wat betreft de aangifte, het verkeer van de Belastingdienst naar die administratieplichtige tevens elektronisch kan geschieden, althans voor wat betreft de met de aangifte verbonden uitnodiging. Hetgeen voor de uitnodiging tot het doen van aangifte geldt, geldt ook voor de herinnering die volgt als niet binnen de gestelde termijn aangifte gedaan wordt en de vervolgens eventueel volgende aanmaning. Als de uitnodiging tot het doen van aangifte dus elektronisch is verzonden, volgen eventuele herinneringen en aanmaningen dus ook de elektronische weg.

Artikel XVII, onderdeel E (artikel 8.2 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES)

Deze wijziging in de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES geeft uitvoering aan artikel 8.3, vijfde lid, van de Belastingwet BES. Dit lid bepaalt dat bij ministeriële regeling belastingen of groepen van belastingplichtigen of inhoudingsplichtigen kunnen worden aangewezen die uitsluitend langs elektronische weg aangifte kunnen doen. Tevens kunnen bij ministeriële regeling voorwaarden worden gesteld waaronder de inspecteur bij voor bezwaar vatbare beschikking ontheffing van de verplichting tot het doen van aangifte langs elektronische weg kan verlenen.

De mogelijkheid om voor de inkomstenbelasting, de ABB en de loonbelasting op elektronische wijze aangifte te doen bestaat al langer. De wijziging van artikel 8.2 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES leidt ertoe dat met ingang van 1 januari 2025 in een groot aantal gevallen voor administratieplichtigen als bedoeld in artikel 8.86, eerste lid, van de Belastingwet BES de mogelijkheid om langs elektronische weg aangifte te doen omgezet wordt in een verplichting. Opgemerkt zij daarbij dat deze verplichting naast de inkomstenbelasting, de ABB en de loonbelasting ook voor de opbrengstbelasting gaat gelden. De beperking tot binnenlands belastingplichtigen of tot het in Nederland woonachtig of gevestigd zijn wat betreft de inkomstenbelasting, onderscheidenlijk de algemene bestedingsbelasting, hangt samen met redenen van praktische aard. Ook voor de fiscaal vertegenwoordiger die in het kader van de algemene

bestedingsbelasting aangifte doet geldt op grond van ... vanaf 1 januari 2025 de verplichting deze aangifte langs elektronische weg te doen. De verplichting om langs elektronische weg aangifte te doen zal niet gelden voor niet-administratieplichtigen. Niet-administratieplichtigen, voor zover zij binnenlandse belastingplichtig zijn, blijven aldus de keuze behouden om een elektronische aangifte of een papieren aangifte in te dienen.

Voor de inkomstenbelasting en de overeenkomstig de regels voor de inkomstenbelasting geheven premies volksverzekeringen en de premie voor de zorgverzekering BES gaat het in eerste instantie om het kalenderjaar 2025. Voor de ABB, de gecombineerde aangifte loonbelasting, premies volks- en werknemersverzekeringen en premie voor de zorgverzekering en de minimumbelasting geldt die verplichting met ingang van het eerste aangiftetijdvak dat aanvangt na 31 december 2024. Voor de opbrengstbelasting is geen toerekening van de belastbare winst aan een kalenderjaar nodig is. Daarom geldt voor de opbrengstbelasting de verplichting tot het doen van aangifte op elektronische wijze voor elke opbrengst die na 31 december 2024 ter beschikking wordt gesteld.

Om tegemoet te komen aan de situatie dat aangifte langs elektronische weg doen onredelijk bezwarend kan zijn voor een beperkt aantal individuele administratieplichtigen, wordt de mogelijkheid in het leven geroepen dat de inspecteur bij voor bezwaar vatbare beschikking ontheffing van die verplichting kan verlenen voor maximaal een jaar. Administratieplichtigen zullen over de mogelijkheid van ontheffing tijdig worden geïnformeerd door de Belastingdienst en zullen daartoe tijdig een ontheffingsverzoek dienen te doen per in aanmerking komend belastingmiddel, aangezien zij anders het risico lopen dat zij niet tijdig voldoen aan hun verplichting om aangifte te doen. Het niet tijdig voldoen aan de verplichting tot het doen van aangifte op de voorgeschreven wijze kan worden beboet met een bestuurlijke boete. In beginsel geldt als criterium voor onredelijk bezwarend of de betrokken administratieplichtige, dan wel degene die voor hem de aangifte verzorgt, al dan niet de beschikking heeft over een computer of tablet met een internetaansluiting. Beschikt de administratieplichtige dan wel degene die voor hem de aangifte verzorgt over een computer met een internetaansluiting dan is het nakomen van de verplichting aangifte te doen langs elektronische weg, naar het voorkomt, niet onredelijk bezwarend. De inspecteur kan ook eigener beweging ontheffing verlenen. Hieraan kan bijvoorbeeld behoefte bestaan bij startende ondernemers.

Artikel XVII, onderdeel F (artikel 8.8b van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES)

Op de BES-eilanden wordt de minimumbelasting ingevoerd voor bepaalde categorieën belastingplichtigen. Het in de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES in te voegen artikel 8.8b regelt dat voor de toepassing van de minimumbelasting voor het doen van aangifte onder tijdvak het verslagjaar moet worden verstaan op basis waarvan aangifte moeten worden gedaan. Op deze wijze wordt aansluiting gezocht met het bestaande begrippenkader en de gedefinieerde term verslagjaar die in de Wet minimumbelasting 2024 wordt gebruikt.

Artikel XVII, onderdeel G (Bijlage I van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES)

Op grond van artikel 4.4, onderdeel i, van de Belastingwet BES wordt er geen vastgoedbelasting geheven over onroerende zaken, niet zijnde zelfstandige woningen, voor zover het genot daarvan krachtens eigendom, bezit of beperkt recht berust bij een bij ministeriele

regeling aangewezen charitatieve of culturele instelling, doel voor de behartiging van het algemeen nut of een sociaal belang of organisatie van werkgevers of werknemers, mits deze geen winst beoogt en de betreffende onroerende zaak uitsluitend of nagenoeg uitsluitend zelf gebruikt. Ook mag de aanwijzing geen verstoringen van de concurrentieverhoudingen opleveren. Vereniging Rode Kruis Bonaire voldoet aan deze criteria. Gelet op het voorgaande, wordt de bijlage van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES uitgebreid met een verwijzing naar Vereniging Rode Kruis Bonaire, Kaya Rafela 7, Bonaire.

Artikel XVIII

Artikel XVIII, onderdeel A (afdeling 2.5 van de Uitvoeringsregeling Douane- en Accijnswet BES)

Omdat afdeling 2.5 van de UR DABES na deze wijziging niet langer alleen betrekking heeft op inkleding, maar ook op de kennisgeving voor het binnenbrengen, wordt de titel van afdeling hierop aangepast.

Artikel XVIII, onderdeel B (artikel 2.8 van de Uitvoeringsregeling Douane- en Accijnswet BES)

De termijn, genoemd in artikel 2.8, tweede lid, UR DABES, waarbinnen de kennisgeving moet worden gedaan wordt van vier uur (binnenkomende schepen), respectievelijk twee uur (binnenkomende luchtvaartuigen), voor binnenkomst, verlengd naar 24 uur, respectievelijk 12 uur, voor binnenkomst. Reden is dat als gevolg van in de na het genoemde tweede lid in te voegen lid er meer gegevens worden gevraagd met betrekking tot de binnenkomende schepen en luchtvaartuigen er een betere risicoselectie kan worden uitgevoerd. Voor het uitvoeren van een dergelijke risicoselectie en het kunnen uitzetten van fysieke controles is meer tijd nodig dan de termijn die nu in dit lid staat opgenomen.

In artikel 2.8, derde lid, UR DABES wordt opgenomen dat de kennisgeving van binnenbrengen de volgende gegevens moet bevatten: (a) de naam van het vervoermiddel en het land van registratie; (b) het aantal bemanningsleden; (c) een beschrijving van de lading (per vrachtbrief een opgave van de merken en nummers van de goederen, het aantal en soort van de verpakkingen, een beschrijving van de goederen of, indien beschikbaar, de code van het geharmoniseerd systeem, alsmede het brutogewicht); (d) de laatste haven of luchthaven van vertrek; (e) de verwachte aankomsttijd van het vervoermiddel en de daarmee vervoerde goederen in de haven of op de luchthaven; (f) de locatie van aankomst op een van de BES eilanden. De inspecteur behoeft deze gegevens om een goede risicoselectie te kunnen maken van de schepen en luchtvaartuigen die hij nader wil controleren. Deze gegevens komen overeen met de gegevens die worden vermeld in de IMO FAL Form 1 en 2 (scheepvaart) en Annex 9 ICAO (luchtvaart).

In artikel 2.8, vierde lid, UR DABES wordt bepaald door wie de kennisgeving moet worden ingediend, namelijk de gezagvoerder die het schip of luchtvaartuig het BES eiland binnenbrengt. De kennisgeving kan uiteraard ook worden gedaan door de douanevertegenwoordiger.

In artikel 2.8, vijfde lid, UR DABES wordt bepaald dat de kennisgeving op elektronische wijze bij de inspecteur moet worden ingediend. In bijzondere situaties kan de inspecteur toestaan

dat de kennisgeving op andere wijze wordt gedaan. Bijvoorbeeld in een noodgeval waarbij het indienen van de kennisgeving op elektronische wijze niet mogelijk is in verband met een storing.

In artikel 2.8, zesde lid, UR DABES wordt een uitzondering opgenomen op de verplichting tot het tijdig indienen van een kennisgeving voor schepen en luchtvaartuigen die op grond van artikel 2.14 UR DABES zijn uitgezonderd van de verplichting tot inkleding. Pleziervaartuigen en sportvliegtuigen worden uitgesloten van deze uitzondering omdat de ervaring leert dat deze voertuigen vaak worden ingezet voor drugsmokkel, en het belangrijk is om juist deze voertuigen mee te nemen in de risicoselectie voor controles.

In artikel 2.8, zevende lid, UR DABES wordt bepaald dat de inspecteur kan toestaan dat de kennisgeving niet hoeft te worden gedaan in het geval een verklaring tot inkleding is ingediend voordat de goederen zijn binnengebracht. De gegevens die noodzakelijk zijn voor het maken van de risicoselectie zijn dan immers al bekend bij de inspecteur, het nogmaals indienen van deze gegevens zou een onnodige administratieve last voor de gezagvoerder betekenen. Deze bepaling zou het gewenste bijeffect kunnen hebben dat de gezagvoerder ervoor kiest om in alle gevallen vroegtijdig in te klaren.

In artikel 2.8, achtste lid, UR DABES wordt bepaald dat degene die niet voldoet aan de verplichting tot het tijdig indienen van een kennisgeving, zich schuldig maakt aan het plegen van een strafbaar feit. Op grond van artikel 2.135, tweede lid, van de Douane- en Accijnswet BES kan een dergelijke overtreding worden bestraft met een geldboete van de derde categorie. Dit is een geldboete die in verhouding staat tot de overtreding en waarvan eveneens wordt verwacht dat dit een afschrikwekkende werking heeft.

Artikel XVIII, onderdeel C (artikel 2.14 van de Uitvoeringsregeling Douane- en Accijnswet BES)

De wijziging in artikel 2.14, eerste lid, onderdeel c, UR DABES betreft slechts een technische wijziging, ter verduidelijking dat het hier uitsluitend gaat om vissersvaartuigen met een thuishaven in de BES-eilanden. Met 'BES-aanduiding' wordt bedoeld op het registratienummer dat bij het desbetreffende havenkantoor van de BES-eilanden wordt verkregen; B voor Bonaire, E voor Sint-Eustatius en S voor Saba. Deze vaartuigen zijn bekend bij de inspecteur zodat de risico's goed kunnen worden ingeschat en een uitzonderingspositie gerechtvaardigd is.

De wijziging van artikel 2.14, derde lid, UR DABES houdt verband met de vernummering van artikel 2.8, derde lid, UR DABES tot artikel 2.8, negende lid, UR DABES. Hiermede wordt geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Artikel XVIII, onderdeel D (artikel 2.76 van de Uitvoeringsregeling Douane- en Accijnswet BES)

De wijziging van artikel 2.76 UR DABES houdt verband met de vernummering van artikel 2.8, derde lid, UR DABES tot artikel 2.8, negende lid, UR DABES. Hiermede wordt geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Artikel XIX

Artikel XIX (artikel 14 van de Regeling ex-patriates 1998 BES)

Doordat er geen werknemers meer zijn die op grond van de in de voormalige Nederlandse Antillen geldende Beschikking ex-patriates 1998 of Beschikking ex-patriates St. Eustatius 2005, danwel op grond van de in de overgangperiode als ministeriële regeling van toepassing zijnde Beschikking ex-patriates 1998 of Beschikking ex-patriates St. Eustatius 2005, als ex-patriate worden aangemerkt, kan artikel 14 van de Regeling ex-patriates BES komen te vervallen.

Artikel XX

Artikel XX (inwerkingtreding)

Dit artikel regelt de inwerkingtreding. Voor een aantal wijzigingen is in een inwerkingtreding met terugwerkende kracht of met een latere datum voorzien. Waar dat het geval is, is dat toegelicht bij de toelichting op de betreffende onderdelen.